Udskriftsdato: 15. april 2024

2011/1 LSF 180 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne og langtidsvisum til adoptivbørn)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2012-960-0001

Fremsat den 26. april 2012 af justitsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Revision af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, ændring af kravene til herboende udlændinge for opnåelse af ægtefællesammenføring, udvidelse af Flygtningenævnet, ændring af udvisningsreglerne og langtidsvisum til adoptivbørn)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 947 af 24. august 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, lov nr. 463 af 18. maj 2011, lov nr. 601 af 14. juni 2011 og senest ved § 20 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 9, stk. 12,* ændres »stk. 1, nr. 1, litra c og d« til: »stk. 1, nr. 1, litra d«.

2. I *§ 9, stk. 12, nr. 4,* indsættes efter »integrationsloven,«: »bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor,«.

3. *§ 9, stk. 12, nr. 5,* ophæves.
Nr. 6 bliver herefter nr. 5.

4. I *§ 9, stk. 12, nr. 6,* der bliver nr. 5, ændres »Prøve i Dansk 2« til: »Prøve i Dansk 1«, og efter »højere niveau,« indsættes: »og«.

5. *§ 9, stk. 12, nr. 7* og *8,* der bliver nr. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:
»6) har været under uddannelse, i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 7, og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.«

6. I *§ 9, stk. 13,* ændres »ved at have opnået mindst 100 point eller efter § 11, stk. 10-12, uden at have opnået mindst 100 point,« til: »eller efter § 11, stk. 10 og 11 eller 14 og 15,«, og »stk. 12, nr. 1-8« ændres til: »stk. 12, nr. 1-6«.

7. I *§ 9, stk. 14, 1. pkt.,* ændres »Oppebærer den herboende person dansk folkepension« til: »Har den herboende person nået folkepensionsalderen eller fået tildelt førtidspension«, og »nr. 7 og 8« ændres til: »nr. 6«.

8. I *§ 9, stk. 14, 2. pkt.,* ændres »stk. 12, nr. 7 og 8« til: »stk. 12, nr. 6«.

9. *§ 11, stk. 3,* ophæves.
Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

10. I *§ 11, stk. 4,* der bliver stk. 3, ændres »Udlændingen opnår 70 point, hvis følgende betingelser er opfyldt« til: »Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis«.

11. I *§ 11, stk. 4, nr. 1,* der bliver stk. 3, nr. 1, indsættes efter »her i landet«: »jf. dog stk. 4«, »4 år« ændres til: »5 år«, og »§§ 7-9 e« ændres til: »§§ 7-9 f«.

12. I *§ 11, stk. 4, nr. 1*, der bliver stk. 3, nr. 1, ophæves 3. og 4. pkt.

13. I *§ 11, stk. 4, nr. 5,* der bliver stk. 3, nr. 5, indsættes efter »integrationsloven«: », bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor«.

14. I *§ 11, stk. 4, nr. 6,* der bliver stk. 3, nr. 6, ændres »§ 19, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 19, stk. 1, 3. pkt.«.

15. I *§ 11, stk. 4, nr. 7,* der bliver stk. 3, nr. 7, ændres »Prøve i Dansk 2« til: »Prøve i Dansk 1«.

16. *§ 11, stk. 4, nr. 8,* der bliver stk. 3, nr. 8, ophæves, og i stedet indsættes:

»8) Udlændingen har været under uddannelse, i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 5 og 6, i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

9) Udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.«

17. I *§ 11* indsættes efter stk. 4, som bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved beregning af, om en udlænding lovligt har boet her i landet i mindst 5 år, jf. stk. 3, nr. 1, kan ophold i udlandet indgå, hvis:

1) Udlændingen har haft ophold i udlandet som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
2) Udlændingen har haft ophold i udlandet i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 1. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
3) Udlændingen har haft ophold i udlandet i tilfælde som nævnt i stk. 5, nr. 5, eller stk. 6, nr. 3. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 1 år.«

18. *§ 11, stk. 5* og *6,* affattes således:

»Stk. 5. Ved beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår beskæftigelse på følgende måde:

1) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer om ugen (fuldtidsbeskæftigelse), indgår med den fulde varighed.
2) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 15 timer og mindre end 30 timer om ugen (deltidsbeskæftigelse), indgår med en forholdsmæssig del, der udgør 3/5 af den samlede ansættelsesperiode.
3) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
4) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 3, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.
5) Ansættelsesforhold i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Stk. 6. Ved beregningen af, om en udlænding har været under uddannelse i 3 år inden for de seneste 5 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår uddannelse på følgende måde:

1) Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har afsluttet en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse, indgår med den periode, hvor udlændingen har været optaget på uddannelsen, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.
2) Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har været optaget på en videregående uddannelse på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet beregnet på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). 60 ECTS point svarer til en fuldtidsstuderendes arbejde i 1 år. Uddannelsesforløb i udlandet som led i en uddannelse, der er omfattet af 1. pkt., indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.
3) Afsluttede uddannelsesforløb i udlandet, der mindst er på niveau med en uddannelse her i landet, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt., og som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.«

19. I *§ 11, stk. 7,* ændres »stk. 4, nr. 2 og 3« til: »stk. 3, nr. 2 og 3«.

20. I *§ 11, stk. 10,* ændres »som oppebærer dansk folkepension, « til: »som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension,« og »stk. 4, nr. 1-7, og stk. 5, jf. dog stk. 12« ændres til: »stk. 3, nr. 1-7, jf. dog stk. 14«.

21. I *§ 11, stk. 11,* ændres »stk. 3, stk. 4, nr. 1, 5, 6 og 8, og stk. 5 og 6« til: »stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9«.

22. I *§ 11* indsættes efter stk. 11 som nye stykker:

»Stk. 12. Den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 5 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af perioden på de 3 år, der er nævnt i stk. 3, nr. 8. Stk. 3, nr. 9, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Stk. 13. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, kan ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Tilsvarende gælder udlændingens familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning.«

Stk. 12 bliver herefter stk. 14.

23. I *§ 11, stk. 12,* der bliver stk. 14, ændres »stk. 3, stk. 4, nr. 4-8, og stk. 5 og 6« til: »stk. 3, nr. 4-9«.

24. I *§ 11* indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 14, som nyt stykke:

»Stk. 15. Uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 4, 5 og 7-9, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, hvis udlændingen har vist vilje til integration i det danske samfund.«

Stk. 13 bliver herefter stk. 16.

25. I *§ 11, stk. 13,* der bliver stk. 16, ændres »stk. 4, nr. 4« til: »stk. 3, nr. 4«.

26. I *§ 11 a, stk. 2* og *4,* ændres »§ 11, stk. 4, nr. 2 og 3« til: »§ 11, stk. 3, nr. 2 og 3«.

27. I *§ 24 b, stk. 1* og *stk. 3, 1. pkt.,* og *§ 26, stk. 2,* ophæves: »med sikkerhed«.

28. I *§ 24 b, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.*:

»Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).«

29. I *§ 27, stk. 1,* ændres »§ 11, stk. 4, nr. 1« til: »§ 11, stk. 3, nr. 1«.

30. I *§ 46 a, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »10 og 12« til: »10 og 14«.

31. *§ 46 c, 1. pkt.,* affattes således:

»Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at afgørelser om meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort efter § 6, opholdstilladelser efter § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption, og afgørelser om udstedelse, annullering og inddragelse af visum efter § 4 a, stk. 3, til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen.«

32. I *§ 53, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »eller gøre tjeneste i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations departement, dog ikke i Flygtningenævnets Sekretariat, jf. stk. 11« til: », indstilles af Dansk Flygtningehjælp, gøre tjeneste i Udenrigsministeriets departement eller gøre tjeneste i Justitsministeriets departement«.

33. *§ 53, stk. 2, 3. pkt.,* ophæves.

34. I *§ 53, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »ministeren for flygtninge, indvandrere og integration« til: »henholdsvis Dansk Flygtningehjælp, udenrigsministeren og justitsministeren.«

35. I *§ 53, stk. 4, 2. pkt.,* indsættes efter »genbeskikkelse«: »for en periode på yderligere 4 år«.

36. I *§ 53, stk. 4,* indsættes efter 2. pkt.:

»Herudover kan genbeskikkelse ikke finde sted.«

37. I *§ 53, stk. 6,* ændres »og et medlem, der gør tjeneste i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations departement« til: », et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 34, træder i kraft den 1. oktober 2012.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 32-33 og 35-37, træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 4. § 1, nr. 35 og 36, finder ikke anvendelse for medlemmer af Flygtningenævnet, der er beskikket inden den 1. januar 2013. Medlemmer af Flygtningenævnet, der den 1. januar 2013 har været beskikket i mindst 8 år, har ved udløbet af indeværende beskikkelsesperiode ret til genbeskikkelse for en periode på yderligere 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke kan finde sted. Medlemmer af Flygtningenævnet, der den 1. januar 2013 har været beskikket i under 8 år, har ved udløbet af indeværende beskikkelsesperiode ret til genbeskikkelse for en periode på yderligere 4 år med mulighed for genbeskikkelse for endnu en periode på 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke kan finde sted.

Stk. 5. Lovens § 1, nr. 1-5, finder ikke anvendelse for udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3-6, som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Lovens § 1, nr. 9-25, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse. Hvis der ikke efter de hidtil gældende regler kan meddeles tidsubegrænset

opholdstilladelse, tager Udlændingestyrelsen samtidig stilling til, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3-6, som affattet ved lovens § 1, nr. 9-25.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål
2. Lovforslagets indhold
3. Ændring af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse
   - 3.1. Forslag om afskaffelse af pointsystemet
     - 3.1.1 Gældende ret
     - 3.1.2 Justitsministeriets forslag til ændring
   - 3.2 Et nyt opholdskrav
     - 3.2.1 Gældende ret
     - 3.2.2 Justitsministeriets forslag til ændring
   - 3.3 Offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven
     - 3.3.1 Gældende ret
     - 3.3.2. Justitsministeriets forslag til ændring
   - 3.4 Danskkundskaber
     - 3.4.1 Gældende ret
     - 3.4.2 Justitsministeriets forslag til ændring
   - 3.5. Et fleksibelt beskæftigelseskrav
     - 3.5.1 Gældende ret
     - 3.5.2 Justitsministeriets forslag til ændring
   - 3.6. Uddannelse sidestilles med beskæftigelse
     - 3.6.1 Gældende ret
     - 3.6.2 Justitsministeriets forslag til ændring
     - 3.6.3 Undtagelser fra beskæftigelseskravet
   - 3.7 Særligt vedrørende flygtninge
     - 3.7.1 Gældende ret
     - 3.7.2 Justitsministeriets forslag til ændring
   - 3.8 Krav om opfyldelse af gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved ansøgning om ægtefællesammenføring
     - 3.8.1 Gældende ret
     - 3.8.2 Justitsministeriets forslag til ændringer
   - 3.9 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
     - 3.9.1 Relevante internationale forpligtelser
     - 3.9.2 FN's konvention om rettigheder for personer med handicap
     - 3.9.3 Særligt om kravet om opfyldelse af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved ansøgning om ægtefællesammenføring
4. Udvidelse af Flygtningenævnet
   - 4.1 Gældende ret
   - 4.2. Justitsministeriets forslag til ændringer
     - 4.2.1. Forslag om udvidelse af Flygtningenævnet med to medlemmer
     - 4.2.2. Forslag om begrænsning af nævnsmedlemmernes beskikkelsesperiode
5. Ændring af udvisningsreglerne
   - 5.1. Gældende regler
     - 5.1.1 Udvisning og betinget udvisning
     - 5.1.2. EU-reglerne

5.2. Forslag om at ophæve udvisningsbestemmelsernes henvisning til "med sikkerhed"
5.3. Forholdet til internationale konventioner
5.4 Forslag om at undtage EU-borgere fra reglerne om betinget udvisning
6. Kompetence til at udstede langtidsvisa i sager om opholdstilladelse med henblik på adoption
6.1. Gældende ret
6.2. Justitsministeriets forslag til ændringer
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser af lovforslaget
8. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
9. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
10. Administrative konsekvenser for borgerne
11. Miljømæssige konsekvenser
12. Forholdet til EU-retten
13. Hørte myndigheder m.v.
14. Sammenfattende skema

1. Lovforslagets baggrund og formål

Regeringen har en ny tilgang til udlændinges ophold i Danmark. Lovgivningen skal indeholde klare og rimelige regler for bl.a. tidsubegrænset opholdstilladelse. Det fremgår således af regeringsgrundlaget "Et Danmark, der står sammen" fra oktober 2011, at regeringen vil afskaffe det nuværende pointsystem for tidsubegrænset opholdstilladelse, og at reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse skal bruges til at fremme integrationen.

Dette lovforslag har til formål at udmønte denne del af regeringsgrundlaget.

I 2010 blev der gennemført en ændring af udlændingelovens regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, der indebar, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev baseret på et pointsystem. Efter pointsystemet skal den enkelte udlænding opfylde dels en række ufravigelige krav, dels nogle supplerende kriterier for at kunne opnå det nødvendige antal point som betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Med lovforslaget foreslås pointsystemet afskaffet.

Efter regeringens opfattelse skal meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse baseres på betingelser, der enkelt og målrettet styrker den enkelte udlændings incitament til at blive godt integreret i det danske samfund. Der skal således fortsat stilles betingelser om bl.a. danskkundskaber, selvforsørgelse og beskæftigelse, men fremover skal uddannelse indgå på lige fod med de øvrige integrationsrelaterede kriterier, ligesom der skal gives den enkelte udlænding mere fleksible muligheder for at opfylde betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Regeringen ønsker endvidere, at udlændinge, som aktivt og efter bedste evne gør en indsats for en vellykket integration, skal have en reel mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det skader integrationen, når herboende udlændinge, der gør en indsats, mødes af betingelser, som de i praksis ikke eller kun meget vanskeligt kan opfylde. Der foreslås derfor en række justeringer af betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, således at udlændinge, der arbejder for egen integration, ikke afskæres fra at blive en del af det danske samfund, selvom de gør en indsats.

Lovforslaget har også til formål at udmønte den del af regeringsgrundlaget, der vedrører udvidelse af Flygtningenævnet. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen at udvide Flygtningenævnet med to medlemmer – et fra Udenrigsministeriet og et fra Dansk Flygtningehjælp – for at tilføre nævnet mere viden.

Med forslaget styrkes Flygtningenævnets fortsatte virke som garant for, at udlændinge, der indgiver ansøgning om asyl i Danmark, får en grundig og fuldt ud retssikkerhedsmæssig forsvarlig behandling

af deres asylansøgning. Endvidere underbygges Flygtningenævnets rolle som et sagkyndigt nævn af domstolslignende karakter med en høj grad af faglig ekspertise.

Formålet med lovforslaget er desuden at gennemføre en justering af udlændingelovens regler om udvisning af kriminelle udlændinge.

I 2011 gennemførtes bl.a. en ændring af udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorefter en kriminel udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder alle udlændinge.

Regeringen foreslår, at ordene "med sikkerhed" udgår.

Med forslaget ønsker regeringen at understrege, at det ene og alene er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning eller betinget udvisning er mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Der vil fortsat i alle sager om udvisning efter §§ 22-24 – dvs. i alle de tilfælde, hvor domstolene tager stilling til spørgsmålet om udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf – skulle foretages en skærpet afvejning efter § 26, stk. 2, af, om der kan ske udvisning.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring af domstolenes praksis i sager om udvisning af kriminelle udlændinge. Personer, der kan udvises efter de gældende regler, vil også fremover blive udvist. Den klare hovedregel i udvisningssager, hvor udlændinge idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, vil således fortsat være, at der skal ske udvisning. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Forslaget er endvidere en følge af, at regeringen har modtaget en henvendelse fra EU-kommissionen, hvori kommissionen udtrykker bekymring for, at skærpelserne fra sommeren 2011 hindrer en korrekt gennemførelse af opholdsdirektivet (Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF) og EU-borgeres adgang til fri bevægelighed.

Med forslaget indføres der en klarere retsstilling for EU-borgere, således at der fortsat sikres en korrekt efterlevelse af opholdsdirektivet.

Endelig foreslås det, at statsforvaltningerne, der træffer afgørelser om opholdstilladelse til adoptivbørn, også skal kunne træffe afgørelse om udstedelse af langtidsvisum i disse sager, i stedet for Udlændingestyrelsen.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder for det første forslag om ændring af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse. Hovedformålet med reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skal være at motivere til og sikre bedre integration i Danmark.

Med lovforslaget foreslås pointsystemet for tidsubegrænset opholdstilladelse afskaffet. Det betyder, at betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke længere skal vægtes efter et pointsystem, men at de fremover skal indgå på lige fod og med samme vægt i afgørelsen om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der foreslås endvidere en række ændringer af de gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Opholdskravet foreslås således ændret fra et krav om 4 års ophold til et krav om 5 års ophold.

Endvidere foreslås beskæftigelseskravet ændret. Det foreslås således, at kravet om beskæftigelse ændres fra et krav om beskæftigelse i 2½ år ud af 3 år til et krav om beskæftigelse i 3 år ud af 5 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Uddannelse foreslås sidestillet med beskæftigelse, således at en udlænding, der er i uddannelse, kan medregne uddannelsen på lige fod med beskæftigelse. Udlændinge,

der opholder sig i udlandet af væsentlige beskæftigelses- eller udannelsesmæssige grunde, gives bedre mulighed for at medregnes sådanne ophold ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Kravet om bestået Prøve i Dansk 2 foreslås ændret til et krav om Prøve i Dansk 1 som betingelse for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det gældende selvforsørgelseskrav, hvorefter udlændingen ikke må have modtaget offentlige ydelser efter integrationsloven eller lov om aktiv socialpolitik i de sidste tre år forud for ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse, opretholdes. Dog foreslås kravet justeret, således at en udlænding, som har modtaget enkeltstående ydelser, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension, ikke fratages muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

De gældende krav om, at en udlænding ikke må være dømt for grov kriminalitet, at udlændingen ikke må have forfalden gæld til det offentlige, og at udlændingen skal have underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab, opretholdes.

Det foreslås, at en flygtning, som har boet her i landet i mindst 8 år, kan undtages fra betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, bortset fra kravet om ikke at være dømt for grov kriminalitet, og få tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis den pågældende har vist vilje til integration i det danske samfund, men ikke har været i stand til at opfylde en eller flere betingelser.

Endelig foreslås det, at de supplerende betingelser, der indgik i pointsystemet, afskaffes. Det drejer sig om kravet om at have udvist aktivt medborgerskab i Danmark ved bestyrelses- eller organisationsarbejde m.v. eller ved at have bestået en medborgerskabsprøve. Det drejer sig endvidere om kravet om enten at have haft yderligere beskæftigelse, at have færdiggjort en uddannelse i Danmark eller have bestået Prøve i Dansk 3.

I dag er det et krav for at få ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, at den herboende udlænding opfylder en række af de gældende krav til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dette krav videreføres. I tilknytning til de foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse foreslås kravet dog justeret, således at den herboende udlænding fremadrettet skal opfylde de ændrede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 3.

Lovforslaget har for det andet til formål at udvide Flygtningenævnet med to medlemmer. Det foreslås således, at Flygtningenævnet udvides med et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, og et medlem, der indstilles af Udenrigsministeriet.

I den forbindelse foreslås det endvidere, at nævnsmedlemmernes beskikkelsesperiode begrænses, således at Flygtningenævnets medlemmer fremadrettet beskikkes for en periode på 4 år med ret til genbeskikkelse for yderligere 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke kan finde sted.

Der henvises til afsnit 4.

For det tredje indeholder lovforslaget forslag om at justere udvisningsreglerne. Den gældende afvejningsbestemmelse, hvorefter der altid skal ske udvisning, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, ændres til, at der altid skal ske udvisning, medmindre dette vil være i strid med internationale forpligtelser.

Regeringen foreslår endvidere, at reglerne om betinget udvisning ikke skal gælde for EU-borgere.

Der henvises til afsnit 5.

Lovforslaget indeholder for det fjerde forslag om, at statsforvaltningerne, der træffer afgørelser om opholdstilladelse til adoptivbørn, også skal kunne træffe afgørelse om udstedelse af langtidsvisum med henblik på, at det adopterede barn kan indrejse i Danmark, i stedet for Udlændingestyrelsen.

Der henvises til afsnit 6.

3. Ændring af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

3.1. Forslag om afskaffelse af pointsystemet

3.1.1 Gældende ret

Ved lov nr. 572 af 31. maj 2010 om ændring af udlændingeloven (Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning, m.v.) blev meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse baseret på et pointsystem. Pointsystemet består af en række ufravigelige betingelser, betingelser om aktivt medborgerskab og en række supplerende integrationsrelevante kriterier.

Efter pointsystemet skal en udlænding – foruden et krav om lovligt ophold i Danmark i mere end de sidste 4 år – som udgangspunkt opnå 100 point.

En udlænding opnår 70 point ved at opfylde en række ufravigelige betingelser, der bl.a. omfatter krav om kendskab til det danske sprog, om 2½ års beskæftigelse og om ikke at have begået kriminalitet af en vis grovhed. Derudover opnår udlændingen 30 point ved at have gjort en særlig indsats for egen integration gennem supplerende beskæftigelse, danskkundskaber eller uddannelse og ved at have udvist aktivt medborgerskab gennem f.eks. bestået af en medborgerskabsprøve, længerevarende medlemskab af en skolebestyrelse, et højskoleophold eller arbejde som frivillig på børne- og ungeområdet eller i en almennyttig organisation.

Lovændringen trådte i kraft den 2. juni 2010.

3.1.2 Justitsministeriets forslag til ændring

Det foreslås, at pointsystemet for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ophæves. Det betyder, at betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke længere skal vægtes efter et pointsystem, men at de fremover skal indgå på lige fod og med samme vægt i afgørelsen om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Pointsystemet består som anført af en række forskellige betingelser. En række af disse betingelser foreslås fortsat at skulle finde anvendelse, dog således at der foreslås en række justeringer, jf. herved afsnit 3.2 til 3.6.

Enkelte af de gældende betingelser videreføres uændret. Det drejer sig om kravet om, at udlændingen ikke må være dømt for grov kriminalitet, at udlændingen ikke må have forfalden gæld til det offentlige, og at udlændingen skal have underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab.

Endelig foreslås nogle af betingelserne ophævet. Det drejer sig om kravet om aktivt medborgerskab, som kan opfyldes enten ved at bestå en medborgerskabsprøve eller ved at have udvist aktivt medborgerskab, og kravet om at have gjort en særlig indsats for egen integration gennem supplerende beskæftigelse, danskkundskaber eller uddannelse. Der henvises til den gældende bestemmelse i § 11, stk. 5 og 6.

3.2 Et nyt opholdskrav

3.2.1 Gældende ret

Efter de gældende regler kan en udlænding opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter lovligt at have boet her i landet i 4 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 e, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1.

Bestemmelsen indebærer, at der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding efter 4 års ophold her i landet, hvis udlændingen opfylder de øvrige betingelser herfor.

3.2.2 Justitsministeriets forslag til ændring

Det foreslås, at kravet om 4 års ophold og opholdstilladelse ændres til et krav om, at det som udgangspunkt er en betingelse for, at der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har boet lovligt her i landet i mindst 5 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse.

Med et krav om 5 års ophold sikres det, at en udlænding har en reel mulighed for i løbet af en sådan periode at opfylde de foreslåede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse. Det giver den enkelte udlænding et klart incitament til at arbejde for egen integration. Endvidere fastholdes det, at udlændinge har en tilskyndelse til hurtigt at integrere sig i det danske samfund.

Opholdskravet kan som udgangspunkt alene opfyldes ved lovligt ophold her i landet. Det er gennem ophold her i landet, at udlændingen kan styrke sin integration og sine muligheder for et vellykket liv her i landet.

Ved opgørelsen af perioden på 5 år skal perioder, hvor udlændingen har opholdt sig uden for landet, som i dag fratrækkes, medmindre der er tale om kortvarige udlandsophold f.eks. i forbindelse med ferie.

Efter udlændingemyndighedernes praksis fratrækkes dog ikke perioder, hvor en udlænding som led i sit ansættelsesforhold har været udstationeret eller udsendt til udlandet. Praksis gælder tilsvarende for herboende udlændinge, der er ægtefælle eller fast samlevende til en personer, der i arbejdsmæssig sammenhæng udstationeres eller udsendes, hvis familien bosætter sig sammen.

Det foreslås, at denne praksis for udstationerede og udsendte indskrives i udlændingeloven, således at en periode, hvor en udlænding eller dennes ægtefælle eller faste samlever er udstationeret eller udsendt til udlandet som ansat af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår ved beregningen af opholdskravet.

For at fastholde, at en udlænding så vidt muligt skal opholde sig her i landet for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse, foreslås det dog, at perioden med ophold i udlandet, der kan indgå ved beregning af opholdskravet, højst kan udgøre 2 år.

Den foreslåede bestemmelse foreslås at omfatte herboende udlændinge, der som statsansatte gør tjeneste i udlandet, og andre herboende udlændinge i offentlig ansættelse, der er udsendt til tjeneste i udlandet, herunder f.eks. ansatte ved danske institutter i udlandet. Den foreslåede ordning omfatter ansatte i offentlige myndigheder, hvad enten der er tale en statslig, regional eller kommunal myndighed.

Herboende udlændinge, der er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet som ansat af en herværende privat virksomhed eller forening af en vis størrelse, foreslås ligeledes at være omfattet. Der stilles krav om, at virksomheden eller foreningen skal have en vis størrelse, hvilket indebærer, at den pågældende skal have mindst 10 ansatte målt som det gennemsnitlige antal ansatte over en periode på 1 år. Ved opgørelsen af antallet af ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde. Der skal dog ikke medregnes ansatte med offentligt tilskud og personer, der er ansat i henhold til en ansættelsesaftale, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave.

Begrebet virksomheder og foreninger omfatter såvel institutioner og selskaber, der er organiseret på privatretligt grundlag, herunder også offentligt ejede aktieselskaber. Særligt for så vidt angår foreninger forudsættes det, at foreningen har et almennyttigt sigte, ligesom det skal være naturligt i forhold til foreningens virke, at en ansat udsendes. Bestemmelsen finder alene anvendelse på udlændinge, som er ansat og dermed modtager løn fra foreningen. En herboende udlændinge, der er ansat i en international organisation, og som i den forbindelse opholder sig i udlandet, vil ligeledes være omfattet, ligesom en herboende udlænding, der er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet af en dansk hjælpeorganisation.

Herboende udlændinge, der er ægtefælle eller fast samlever til udlænding, der er nævnt under pkt. 1-4, eller til en dansk statsborger i en tilsvarende situation, kan tillige medregne den periode, hvor udlændingen opholder sig i udlandet sammen med ægtefællen.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

I nogle tilfælde kan en udlænding, der normalt er bosat i Danmark, opholde sig i udlandet af beskæftigelsesmæssige grunde uden dog at være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Dette kan være tilfældet, hvis den pågældende har taget beskæftigelse i udlandet, men hvor der ikke er tale om, at udlændingen er udstationeret eller udsendt af sin herværende arbejdsgiver. Dette kan endvidere være tilfældet, hvis den pågældende er under uddannelse i udlandet.

Efter regeringens opfattelse kan der i særlige tilfælde foreligge så væsentlige beskæftigelsesmæssige hensyn bag et udlandsophold som led i beskæftigelse eller uddannelse, at den pågældende – på lige fod med den, der udstationeres eller udsendes som led i sit arbejde – bør have mulighed for at kunne medregne sådanne ophold.

På den baggrund foreslås det, at en periode, hvor en udlænding uden at være udsendt eller udstationeret har haft ophold i udlandet som led i beskæftigelse eller uddannelse, kan indgå ved opgørelsen af opholdskravet, hvis væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold taler derfor, dog højst for en periode på 1 år.

Det beror på en konkret vurdering, om der foreligger sådanne væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold, at udlændingen omfattes af bestemmelsen.

Bestemmelsen forudsættes anvendt i tilfælde, hvor den pågældende udlænding ikke er udstationeret eller udsendt, men hvor udlandsopholdet har en lignende karakter. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om ansættelse inden for samme koncern, eller hvis en forsker af hensyn til sin videre forskning her i landet opholder sig udlandet.

Tilsvarende kan nævnes et tilfælde, hvor en herboende udlænding har afsluttet en uddannelse i udlandet, som må forventes at forbedre udlændingens kompetencer i forhold til den pågældendes stilling i Danmark.

Kun en afsluttet uddannelse indgår således i beregningen af uddannelsesforløbet, dog højst med 1 år. Det påhviler udlændingen at dokumentere, at uddannelsen er bestået.

Bestemmelsen forudsætter, at der er en sammenhæng mellem den pågældendes stilling i Danmark og den pågældendes beskæftigelse eller uddannelse i udlandet. Endvidere forudsættes det, at den pågældende har været i beskæftigelse her i landet på det tidspunkt, hvor udlandsopholdet påbegyndes, og at udlændingen har orlov fra sin arbejdsplads her i landet, således at udlændingen som udgangspunkt må forventes at genoptage arbejdet i Danmark efter endt orlov.

Opholdskravet vil som hidtil omfatte dels et krav om, at udlændingen faktisk har opholdt sig her i landet, jf. dog ovenfor, dels et krav om, at udlændingen har boet lovligt her i landet på grundlag af en opholdstilladelse. Det er som udgangspunkt uden betydning, om udlændingen har haft opholdstilladelse efter samme bestemmelse i hele perioden, eller om udlændingen skifter opholdsgrundlag under opholdet. Særligt for så vidt ægtefællesammenførte udlændinge er det dog som hidtil en betingelse, at opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold.

Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

For visse grupper af herboende udlændinge er der i udlændingelovgivningen fastsat en særlig regulering af dels varigheden af deres ophold her i landet, som har betydning for deres muligheder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, dels deres adgang til at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændinge, der skal virke som religiøse forkyndere, missionærer m.v., og som meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, kan normalt få opholdstilladelse for 7 måneder med mulighed for forlængelse i op til 3 år. Disse udlændinge kan således ikke opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, da de ikke kan opfylde opholdskravet.

En religiøs forkynder med vielseskompetence har dog mulighed for at få opholdstilladelsen forlænget

uden øvre tidsmæssig grænse. I dag meddeles religiøse forkyndere med vielseskompetence således tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de opfylder betingelserne herfor.

Opholdstilladelse på grundlag af § 9 f er imidlertid ikke nævnt blandt de opholdsgrundlag, der efter udlændingelovens § 11 kan danne grundlag for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

På den baggrund foreslås det, at det præciseres i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, at en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f kan danne grundlag for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 11,

Som i dag skal en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4, (fribyordningen) og en sådan udlændings familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning, ikke kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Baggrunden herfor er, at ophold som led i fribyordningen, hvorved en udenlandsk forfatter en periode gives mulighed for at opholde sig her i landet med henblik på at udøve litterær virksomhed, har til formål at være at midlertidig karakter. Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 1, videreføres uændret, men foreslås dog – for at skabe en bedre indholdsmæssig sammenhæng – flyttet til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 11, hvorefter persongrupper, der har et særlig stærk tilknytningsforhold til Danmark, under visse betingelser kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt, opretholdes. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre. Der henvises til udlændingelovens § 11, stk. 11. Den gældende praksis forudsættes opretholdt.

Reglerne om varigheden og forlængelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser er indeholdt i udlændingebekendtgørelsens § 25 (bekendtgørelse nr. 475 af 12. maj 2011). Reglerne er bl.a. baseret på det gældende krav om, at en udlænding normalt skal have haft lovligt ophold her i landet i mere end 4 år for at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Justitsministeriet vil ændre udlændingebekendtgørelsens regler i overensstemmelse med forslaget om, at der under visse betingelser kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter 5 år.

3.3 Offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven

3.3.1 Gældende ret

I dag er det en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Enhver form for hjælp, der udbetales efter aktivloven eller integrationsloven, er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter således udbetaling af kontanthjælp efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelsen omfatter endvidere udbetaling af hjælp i særlige tilfælde efter reglerne i aktivloven og i integrationslovens. Efter disse regler kan en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde yde hjælp til dækning af enkeltudgifter. Det kan dreje sig om hjælp til dækning af udgifter til uforudsete behov eller sygebehandling, særlig hjælp vedrørende børn eller hjælp til flytning. De beløb, der udbetales i medfør af disse bestemmelser, vil ofte være af mindre beløbsmæssig størrelse, og det er generelt en betingelse, at modtagerens egen afholdelse af udgiften i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og dennes families muligheder for at klare sig i fremtiden.

Det er ikke en forudsætning for udbetaling af hjælp i særlige tilfælde, at udlændingen modtager

kontanthjælp. Hjælp i særlige tilfælde kan således ydes til en udlænding, der i øvrigt er selvforsørgende (gennem beskæftigelse) eller har et andet forsørgelsesgrundlag (gennem f.eks. udlændingens ægtefælle), men hvor udlændingens og dennes eventuelle families samlede økonomi er således, at egen afholdelse af udgiften vil vanskeliggøre mulighederne for at klare sig i fremtiden.

Bestemmelsen omfatter desuden ydelser, der udbetales efter aktivloven, og som må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Det drejer sig bl.a. om udbetaling af ledighedsydelse til en udlænding efter reglerne om fleksjob i aktivloven.

Modtager en udlænding således en enkeltstående ydelse, eller modtager udlændingen f.eks. i en kortere periode ledighedsydelse, vil der ikke kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændingen før efter tidligst tre år fra modtagelsen af ydelsen.

Offentlig hjælp, der ydes efter anden lovgivning, er ikke til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Selvforsørgelseskravet for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er i dag forskelligt fra selvforsørgelseskravet i sager om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1. Efter de gældende regler er modtagelsen af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension, således ikke til hinder for familiesammenføring med en herboende ægtefælle eller partner, ligesom det ikke er til hinder for forlængelse af en sådan opholdstilladelse.

3.3.2. Justitsministeriets forslag til ændring

Det foreslås, at selvforsørgelseskravet ændres, således at hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, og ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, ikke er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Med den foreslåede ændring sikres det, at udlændinge, der i øvrigt er selvforsørgende, men som f.eks. på grund af behov for sygebehandling i et enkeltstående tilfælde modtager økonomisk hjælp, ikke dermed er forhindret i at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i en periode på tre år. Tilsvarende sikres det, at udlændinge, som trods nedsat arbejdsevne gør en indsats for at bevare kontakten til arbejdsmarkedet gennem et fleksjob, ikke på grund af udbetaling af ledighedsydelse i en ferieperiode afskæres fra tidsubegrænset opholdstilladelse.

Vurderingen af, om en udlænding har modtaget enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, foretages af Udlændingestyrelsen.

Selvforsørgelseskravet i sager om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse vil dermed svare til selvforsørgelseskravet i sager om ægtefællesammenføring.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil som i dag blive forpligtet til på tro og love at erklære, at vedkommende ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Erklæringen vil omfatte alle typer ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, dog ikke enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingestyrelsen vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Det bemærkes, at der fortsat vil blive udført stikprøvekontroller af, om udlændinge rent faktisk har modtaget offentlig hjælp tre år forud for tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

3.4 Danskkundskaber

3.4.1 Gældende ret

Efter de gældende regler er det et krav for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 7.

Prøve i Dansk 2 afslutter Danskuddannelse 2, som er en af de tre danskuddannelser, der er etableret med henblik på, at nyankomne udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet, kan få kendskab til det danske sprog. De øvrige uddannelser er Danskuddannelse 1, der afsluttes med Prøve i Dansk 1, og Danskuddannelse 3, hvor undervisningen kan afsluttes på to niveauer: Prøve i Dansk 3 efter modul 5 og Studieprøven efter modul 6.

Tilbuddet om danskuddannelse indgår som et element i det integrationsprogram, som en udlænding, der meddeles opholdstilladelse her i landet, tilbydes af kommunalbestyrelsen efter reglerne i integrationsloven.

Spørgsmålet om, hvilken af de tre danskuddannelser en udlænding skal tilbydes, afgøres efter reglerne i danskuddannelsesloven. Af bestemmelsen i § 6, stk. 3, følger, at indplacering på danskuddannelse og modul foretages af udbyderen af danskuddannelse på grundlag af en pædagogisk vurdering af den enkelte udlændings forudsætninger og mål med uddannelsen. En udlænding kan således ikke frit vælge, hvilken danskuddannelse den pågældende ønsker at følge.

Kravet om bestået Prøve i Dansk 2 ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse gælder imidlertid uanset, hvilken danskuddannelse en udlænding har været indplaceret på under sit integrationsforløb.

Dette gælder således også, hvis udlændingen har været indplaceret på Danskuddannelse 1 og har bestået Prøve i Dansk 1.

Formålet med Danskuddannelse 1 er, at den enkelte udlænding opnår de dansksproglige kompetencer, der giver mulighed for at kunne varetage et ufaglært arbejde og i øvrigt kunne virke som aktiv borger i det danske samfund. En udlænding, der gennemfører Danskuddannelse 1, vil således have de fornødne sproglige kompetencer til at kunne varetage en række jobfunktioner på arbejdsmarkedet og være selvforsørgende.

3.4.2 Justitsministeriets forslag til ændring

Efter regeringens opfattelse kan det skade integrationen, hvis en herboende udlænding, som opfylder de øvrige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, skal være afskåret herfra, alene, fordi udlændingen har været indplaceret på Danskuddannelse 1. Det kan medføre, at udlændingen ikke gør en indsats for at integrere sig, og at udlændingen således ikke opnår kontakt til det danske samfund.

For at sikre, at reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse også giver denne gruppe af udlændinge et incitament til at integrere sig i det danske samfund, foreslås det, at danskkravet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ændres til Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra danskprøvekravet.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

3.5. Et fleksibelt beskæftigelseskrav

3.5.1 Gældende ret

Det er i dag et krav for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i Danmark i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for tidspunktet for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og at udlændingen fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Dette fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8.

Herudover skal udlændingen som en supplerende betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse enten have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, have færdiggjort en uddannelse i Danmark eller bestået Prøve i Dansk 3. Dette fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 6.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås efter de gældende regler, at udlændingen som udgangspunkt skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer. Er den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke væsentligt under 37 timer, og er udlændingen lønnet således, at den pågældende må påregnes at kunne forsørge sig selv i samme udstrækning som en person med en arbejdstid på 37 timer om ugen eller derover, skal udlændingen dog anses for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse.

Hvis udlændingen arbejder på nedsat tid forlænges kravet til beskæftigelsesperioden tilsvarende.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Om beskæftigelseskravet er opfyldt vurderes på baggrund af startdato og eventuel slutdato for ansættelsesperioden eller -perioderne. Udlændingen skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden.

3.5.2 Justitsministeriets forslag til ændring

Kravet om fast tilknytning til arbejdsmarkedet skal bevares som betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås dog, at beskæftigelseskravet ændres til et krav om ordinær beskæftigelse her i landet i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Med forslaget ønsker regeringen at understrege, at beskæftigelse er en afgørende forudsætning for og vej til en vellykket integration i det danske samfund. Den foreslåede ændring betyder, at beskæftigelseskravet skærpes fra 2½ års fuldtidsbeskæftigelse til 3 års fuldtidsbeskæftigelse. Samtidig ændres perioden, inden for hvilken udlændingen skal opfylde beskæftigelseskravet, fra 3 år til 5 år. Det styrker den enkelte udlændings muligheder for mere fleksibelt at tilrettelægge sit integrationsforløb.

Selvstændig erhvervsvirksomhed kan på lige fod med ordinær beskæftigelse opfylde beskæftigelseskravet. Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Beskæftigelseskravet skal kunne opfyldes ved såvel fuldtidsbeskæftigelse som deltidsbeskæftigelse af et vist omfang.

På den baggrund foreslås det, at ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer om ugen anses som fuldtidsbeskæftigelse og indgår med den fulde varighed af det pågældende ansættelsesforhold.

En udlænding, som har haft fuldtidsbeskæftigelse i form af mindst 30 timers beskæftigelse om ugen her i landet i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, opfylder således beskæftigelseskravet.

Et beskæftigelseskrav på 30 timer vil i praksis navnlig have betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Det er ikke en betingelse, at der har været tale om uafbrudt fuldtidsbeskæftigelse i 3 år. Kravet vil således også være opfyldt, hvis udlændingen inden for de sidste 5 år har været uden beskæftigelse i to eller flere perioder, der i alt udgør maksimalt 2 år, hvis blot udlændingen er tilknyttet arbejdsmarkedet eller er under uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Det foreslås endvidere, at ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mellem 15 og 30 timer (deltidsbeskæftigelse), indgår med en forholdsmæssig del af ansættelsesperioden. Den forholdsmæssige del udgør 3/5 af den samlede ansættelsesperiode. Forslaget betyder, at udlændinge, som har haft deltidsbeskæftigelse i form af 15 til 30 timers beskæftigelse om ugen her i landet i 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, opfylder beskæftigelseskravet.

Fuldtidsbeskæftigelse og deltidsbeskæftigelse kan kombineres således, at perioder med fuldtidsperiode kan suppleres af perioder med deltidsbeskæftigelse. Har en udlænding f.eks. haft 2 ½ års deltidsbeskæftigelse og dernæst 1½ års fuldtidsbeskæftigelse vil den pågældende opfylde beskæftigelseskravet. 2 ½ års deltidsbeskæftigelses, vil således forholdsmæssigt svare til 1 ½ års fuldtidsbeskæftigelse.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

I dag medregnes beskæftigelse under udlandsophold som udstationeret eller udsendt ikke ved opgørelsen af beskæftigelseskravet. Regeringen finder ikke, at det gældende beskæftigelseskrav på dette punkt i tilstrækkelig grad tager højde for den globaliserede verden. Regeringen ønsker at støtte dem, der som led i deres arbejde udstationeres eller udsendes til udlandet.

Ved den foreslåede ændring af opholdskravet foreslås der på grundlag af praksis fastsat en nærmere regulering i udlændingeloven af, i hvilke tilfælde en herboende udlænding kan medregne ophold i udlandet ved beregning af, hvorvidt opholdskravet er opfyldt, jf. herved afsnit 3.3.

Det foreslås, at der tilsvarende gives mulighed for at medregne beskæftigelse under sådanne ophold ved opgørelse af beskæftigelseskravet. I tilfælde, hvor udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår beskæftigelsen med den fulde varighed af det pågældende ansættelsesforhold, dog højst med 2 år. Bestemmelsen omfatter samme persongruppe, som nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 1, hvorfor der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.3. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3, og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Det foreslås ligeledes, at ansættelsesforhold i udlandet, hvor en udlænding har haft beskæftigelse i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller faste samlever er udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i § 11, stk. 5, nr. 3, indgår med den fulde varighed af ansættelsesforholdet, dog højst med 2 år. Der kan f.eks. være tale om en ægtefællesammenført udlænding til en herboende person, der udstationeres i udlandet, og af den grund opholder sig i udlandet i en periode. Opnår ægtefællen i denne periode beskæftigelse, kan ægtefællen medregne denne beskæftigelsesperiode ved opgørelse af beskæftigelseskravet. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 4, og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Det foreslås endelig, at et ansættelsesforhold i udlandet, hvor væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold her i landet taler derfor, indgår med den fulde varighed af ansættelsesforhol-

det, dog højst med 1 år. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 5, og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen opfylder beskæftigelseskravet. Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingestyrelsen vil i forbindelse med sagsbehandlingen sammenholde udlændingens oplysninger med oplysningerne i indkomstregistret. Indkomstregistret er et register hos SKAT, som samler indkomstoplysninger, dvs. oplysninger som fremgår af en ansats lønseddel, og oplysninger om udbetaling af f.eks. løn, pension og sociale ydelser m.v.

Såfremt Udlændingestyrelsens opslag i indkomstregistret giver styrelsen anledning til tvivl om de modtagne oplysninger, vil udlændingen blive anmodet om at fremsende yderligere dokumentation.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

3.6. Uddannelse sidestilles med beskæftigelse

3.6.1 Gældende ret

Efter de gældende regler er uddannelse ikke pointgivende i forhold til de ufravigelige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4.

Uddannelse indgår dog som et kriterium blandt flere i forbindelse med de supplerende integrationsrelevante kriterier. Som det fremgår af bestemmelsen i § 11, stk. 6, nr. 2, kan en udlænding således opnå 15 point, hvis udlændingen har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark.

De gældende regler indebærer, at en udlænding – foruden at skulle opfylde beskæftigelseskravet på 2 ½ års beskæftigelse inden for de seneste 3 år – kan opnå supplerende 15 point ved at have færdiggjort en uddannelse som nævnt.

3.6.2 Justitsministeriets forslag til ændring

Det foreslås, at uddannelse sidestilles med beskæftigelse, således at såvel uddannelse som beskæftigelse indgår ved beregningen efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 8.

Uddannelse foreslås for det første at omfatte gymnasiale uddannelser og erhvervsuddannelser her i landet. Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har afsluttet en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse, vil således kunne indgå med den periode, hvor udlændingen har været optaget på uddannelsen, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.

Det foreslås endvidere, at uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har været optaget på en videregående uddannelse på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet beregnet på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS).

Forslaget betyder, at optagelse på en videregående uddannelse, dvs. en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse, en videregående kunstnerisk uddannelse eller en anden videregående uddannelser, som udbydes på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, indgår ved beregningen af kravet om 3 års beskæftigelse eller uddannelse inden for de seneste 5 år med den fulde varighed af uddannelsesforløbet.

Varigheden af uddannelsesforløbet opgøres på grundlag af det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). ECTS angiver, hvor stor en samlet arbejdsindsats – målt i tid – der skal til for at gennemføre

en uddannelse. 60-ECTS point svarer til en fuldtidsstuderendes arbejde i 1 år. Opnåelse af point efter ECTS-skalaen for dele af en uddannelse forudsætter, at eksamener er aflagt og bestået.

60 ECTS-point svarer således til et års fuldtidsstudier og sidestilles med fuldtidsarbejde i et år. 30 ECTS-point svarer til 6 måneders fuldtidsstudier/fuldtidsarbejde.

Forslaget betyder, at udlændinge, som har opnået 180 ECTS-point inden for de sidste 5 år forud for indgivelsen af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil opfylde kravet om 3 års beskæftigelse eller uddannelse. Den foreslåede bestemmelse betyder endvidere, at en udlænding, som f.eks. har haft et 2-årigt uddannelsesforløb og opnået 120 ECTS-point, skal arbejde – eller studere – i et år fuldtid for at opfylde kravet.

Uddannelsesforløb i udlandet som led i en videregående uddannelse her i landet foreslås at indgå med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, dog højst med 1 år.

Med forslaget styrkes herboende udlændinges incitament til at tage en uddannelse og dermed deres muligheder for en vellykket integration på arbejdsmarkedet og i det danske samfund i øvrigt. Endvidere styrkes mulighederne for på en fleksibel måde at opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Adgangen til at medregne uddannelsesforløb vil gælde alle udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse her i landet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endelig, at uddannelsesforløb i udlandet som led i en uddannelse her i landet kan indgå med den fulde varighed af det udenlandske uddannelsesforløb, dog højst med 1 år.

Uddannelsesforløbet beregnes som udgangspunkt på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS).

Forslaget betyder, at en udlænding, der som del af en i Danmark påbegyndt erhvervsakademiuddannelse, professionsbacheloruddannelse, videregående kunstnerisk uddannelse eller lang videregående uddannelse opnår 60 ECTS-point ved en uddannelsesinstitution i udlandet, kan medregne, hvad der svarer til et års fuldtidsarbejde ved opgørelsen af 3-årskravet.

Såfremt udlændingen er optaget på en uddannelse på en uddannelsesinstitution i udlandet, som ikke benytter ECTS, må udlændingen på anden vis dokumentere varigheden af uddannelsesforløbet. Det kan f.eks. være i form af dokumentation for bestået uddannelse eller beståede eksamener.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 6, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Som det fremgår af afsnit 3.3, foreslås det i visse tilfælde at give herboende udlændinge mulighed for at medregne beskæftigelse under udlandsophold ved beregning af, om beskæftigelseskravet er opfyldt.

Tilsvarende foreslås det, at uddannelsesforløb i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, dog højst med 1 år.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen på baggrund af uddannelse opfylder kravet om uddannelse eller beskæftigelse i 3 år inden for de seneste 5 år.

Herudover skal udlændingen sandsynliggøre, at betingelsen er opfyldt. Dokumentation for afsluttet uddannelse kan ske ved fremsendelse af kopi af eksamensbevis. Dokumentation for udlændingens uddannelsesforløb kan f.eks. ske ved en erklæring fra uddannelsesinstitutionen om, hvor mange ECTS-point den pågældende har opnået.

Erklæringen samt yderligere dokumentation skal indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Såfremt den indsendte doku-

mentation giver Udlændingestyrelsen anledning til tvivl, vil udlændingen blive anmodet om at fremsende yderligere dokumentation.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

3.6.3 Undtagelser fra beskæftigelseskravet

Efter de gældende regler er visse grupper af udlændinge undtaget fra beskæftigelseskravet. Det drejer sig bl.a. om udlændinge, som oppebærer dansk folkepension, jf. udlændingelovens § 11, stk. 10.

I dag er udlændinge, som har nået folkepensionsalderen, men ikke har optjent ret til folkepension, ikke omfattet af bestemmelsen.

Folkepensionister er undtaget fra beskæftigelseskravet, fordi de har nået en alder, hvor de ikke længere kan forventes at være aktive på arbejdsmarkedet, men i stedet modtager pension.

Samme hensyn gør sig gældende med hensyn til udlændinge, der har nået folkepensionsalderen, men ikke har opholdt sig så længe her i landet, at de har optjent ret til folkepension. De kan heller ikke forventes at skulle være aktive på arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor at også udlændinge, som har nået folkepensionsalderen – men ikke modtager folkepension – undtages fra beskæftigelseskravet.

Der henvises til den foreslåede ændring af § 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

I dag er udlændinge, som har fået tildelt førtidspension, heller ikke undtaget fra beskæftigelseskravet.

Førtidspension bliver tildelt, hvis en persons arbejdsevne er varigt nedsat. Der kan ikke tildeles førtidspension, hvis den pågældende kan forbedre sin arbejdsevne gennem aktivering, behandling, revalidering eller på andre måder, således at den pågældende kan forsørge sig selv på almindelige vilkår eller i et fleksjob. Førtidspension er den sidste løsning.

Regeringen finder ikke, at det giver mening at stille beskæftigelseskrav til en udlænding, der får tildelt førtidspension, og som derfor vurderes at have en varig nedsat arbejdsevne.

Det foreslås derfor, at udlændinge, som har fået tildelt førtidspension, undtages fra beskæftigelseskravet. Dette svarer til retstilstanden, der var gældende før indførelsen af pointsystemet.

Der henvises til den foreslåede ændring af § 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 10, at beskæftigelseskravet ikke stilles, hvis en udlænding indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, inden han eller hun fylder 19 år, og udlændingen har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen. Denne bestemmelse opretholdes.

Hvis et barn på grund af handicap har betydelig og varigt nedsat funktionsevne og derfor passes i eget hjem af en udenlandsk forælder, er forælderen, som reglerne er i dag, afskåret fra et få tidsubegrænset opholdstilladelse, da beskæftigelseskravet ikke kan opfyldes.

Tilsvarende gælder for udlændinge, der passer en døende nærtstående eller et alvorligt sygt barn.

Regeringen finder ikke, at dette er rimeligt.

Det foreslås derfor, at den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 5 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget støtte eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærtstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af det 3-årige beskæftigelseskrav.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

3.7 Særligt vedrørende flygtninge

3.7.1 Gældende ret

En række af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse finder ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 12.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der på grund af handicap ikke er i stand til at opfylde en eller flere af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke vil blive mødt med disse krav.

Denne adgang til at dispensere fra en eller flere betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det, opretholdes.

Bestemmelsen indebærer bl.a. også, at en flygtning, der lider af posttraumatisk stress, konkret kan blive anset for at være en person med handicap, der er omfattet af handicapkonventionen, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Flygtninge kan herudover i forskellig grad være påvirket af de forhold og den fortid, som de er flygtet fra, uden at de er omfattet af § 11, stk. 12. Nogle medbringer således traumer af mindre alvorlig karakter, mens andre på grund af deres fortid generelt er udsatte eller på anden måde har behov for særlig hjælp eller støtte.

I sådanne tilfælde er flygtningens muligheder for at kunne fungere i hverdagslivet og indgå i beskæftigelsesmæssige eller faglige relationer selvsagt påvirket heraf. Nogle flygtninge kan derfor i praksis have vanskeligt ved at opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

3.7.2 Justitsministeriets forslag til ændring

Det skal fastholdes, at herboende udlændinge skal gøre en indsats for at blive integreret og dermed kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det gælder også flygtninge.

Efter regeringens opfattelse er det imidlertid ikke ønskeligt, at herboende flygtninge, som er påvirket af deres fortid, men ikke i en sådan grad, at de efter internationale forpligtelser skal undtages fra at skulle opfylde betingelserne, afskæres fra at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, fordi de i praksis ikke er i stand til at opfylde betingelserne.

På den baggrund foreslår regeringen, at udlændinge, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse som flygtninge, med beskyttelsesstatus eller som kvoteflygtninge, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset at betingelserne vedrørende gæld til det offentlige, modtagelse af sociale ydelser, bestået af Prøve i Dansk 1, beskæftigelseskravet og kravet om at være i beskæftigelse eller under uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, ikke er opfyldt.

Kravene i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, der med lovforslaget bliver § 11, stk. 3, nr. 2 og 3, hvorefter ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel m.v. samt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 er til hinder for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, videreføres. Det samme gælder karensreglerne i forbindelse med kriminalitet, jf. §§ 11 a og 11 b.

Endvidere opretholdes kravet om, at udlændingens skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund eller på anden vis tilkendegive at acceptere indholdet heraf, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 6, der med lovforslaget bliver § 11, stk. 3, nr. 6.

Dispensation fra betingelserne vedrørende gæld til det offentlige, modtagelse af sociale ydelser, bestået af Prøve i Dansk 1, beskæftigelseskravet og kravet om at være i beskæftigelse eller under uddannelse

på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, kan alene gives, hvis flygtningen har udvist vilje til integration i det danske samfund.

Den foreslåede bestemmelse omfatter udlændinge med opholdstilladelse som konventionsflygtninge, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, udlændinge, der har beskyttelsesstatus efter § 7, stk. 2, og kvoteflygtninge, jf. § 8, som ikke har opfyldt de almindelige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, eller som ikke efter 5 års ophold kan undtages fra de almindelige betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse med henvisning til internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 11, stk. 12, der med lovforslaget bliver stk. 15.

Udlændingestyrelsen skal i alle sager foretages en konkret og individuel vurdering på baggrund af alle sagens oplysninger.

Oplysninger fra hele den pågældendes ophold i Danmark kan indgå i vurderingen. Baggrunden for, at den pågældende ikke har kunnet opfylde betingelserne, skal have sammenhæng med den pågældendes flygtningestatus. Forhold, der er opstået efterfølgende og uafhængigt heraf kan ikke tillægges vægt.

Efter den foreslåede bestemmelse er det et krav, at flygtningen har vist vilje til integration i det danske samfund. Det kan f.eks. være, at flygtningen har deltaget i tilbudte aktiviteter, f. eks. kommunale tilbud, eller i aktiviteter, som den pågældende selv har opsøgt.

Har den pågældende haft ordinær beskæftigelse eller gennemført en del af en uddannelse – uden dog at opfylde kravet om 3 års uddannelse – vil dette indgå ved vurderingen af, om flygtningen har udvist vilje til integration. Tilsvarende gælder, hvis udlændingen har været i beskæftigelse som led i fleksjob.

Vilje til integration kan endvidere vises ved deltagelse i det integrationsprogram, som tilbydes efter reglerne i integrationsloven, eller i aktiviteter, som efter integrationsperiodens udløb tilbydes som led i en jobplan efter reglerne i beskæftigelseslovgivningen.

Der stilles ikke krav om, at udlændingen har deltaget i integrationsprogrammet eller i aktiviteter som led i en jobplan i et nærmere bestemt omfang, og det må bero på en konkret vurdering, om udlændingen har deltaget i et sådant omfang, at den pågældende har vist vilje til integration.

I denne vurdering kan det indgå, om udlændingen har underskrevet den integrationskontrakt, som skal indgås mellem kommunalbestyrelsen og en udlænding, der tilbydes et integrationsprogram, jf. integrationslovens § 19. Tilsvarende kan det indgå, om udlændingen har fået udarbejdet en jobplan efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det kan endvidere indgå, om en udlænding, der ikke har afsluttet en tilbudt danskuddannelse med en prøve i dansk, dog har gennemført dele af den tilbudte danskuddannelse f.eks. ved at have bestået en eller flere af de modultest, der indgår som led i danskuddannelsen.

Tilsvarende kan det indgå, om udlændingen har deltaget i beskæftigelsesfremmende aktiviteter som f.eks. vejlednings- eller opkvalificeringsforløb eller virksomhedspraktik, hvad enten dette er sket som led i et integrationsprogram eller som led i en jobplan. Dette gælder såvel flygtninge, som har været berettiget til kontanthjælp, som flygtninge, der på grund af anden forsørgelse ikke har opfyldt betingelserne herfor, men som har fået tilbudt beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, jf. herved § 23, stk. 5, i integrationsloven og kapitel 13 a i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.

Har flygtningen været berettiget til at modtage kontanthjælp efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, kan det indgå i vurderingen, om kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om nedsættelse af, fradrag i eller ophør af kontanthjælpen som følge af, at flygtningen uden rimelig grund f.eks. er udeblevet fra en eller flere dele af de tilbudte aktiviteter. Der skal være tale om, at kommunalbestyrelsen f.eks. har truffet beslutning om ophør af kontanthjælpen, fordi den pågældende gentagne gange og i længere perioder uden rimelig grund har afvist at deltage i integrationsprogrammet, før end det kan lægges til grund, at flygtningen har udvist manglende vilje til integration. Det forhold, at kommunalbestyrelsen alene i

enkelte tilfælde har truffet beslutning om nedsættelse af, fradrag i eller ophør af kontanthjælpen, kan ikke i sig selv tillægges betydning for vurderingen af, om en flygtning har vist vilje til integration.

I tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har truffet beslutning om helt eller delvist at undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i et integrationsprogram, kan den manglende deltagelse på tilsvarende vis ikke tillægges betydning.

En flygtning kan endvidere dokumentere vilje til integration ved f.eks. at deltage i voksenuddannelse. Der kan f.eks. være tale om, at udlændingen har deltaget i voksenuddannelse som forbedrende voksenuddannelse (FVU) eller almen voksenuddannelse (AVU).

3.8 Krav om opfyldelse af gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved ansøgning om ægtefællesammenføring

3.8.1 Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person, der har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at en herboende udlænding, der ikke er nordisk statsborger, flygtning eller har beskyttelsesstatus, skal have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de sidste tre år for at opnå ægtefællesammenføring.

Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse indebærer efter de gældende regler, at en udlænding skal opfylde de betingelser, der følger af pointsystemet, jf. afsnit 3.

Med dette lovforslag gennemføres en række ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse. Fremover vil en udlænding således – i stedet for at opfylde kravene i pointsystemet – skulle opfylde de med lovforslaget foreslåede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse. De betingelser, der nu foreslås fastsat, vil således tillige have betydning for adgangen til at opnå ægtefællesammenføring, da ægtefællesammenføring som anført for visse grupper af udlændinge er betinget af, at den pågældende har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år, jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

Reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse blev ændret ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, hvorved pointsystemet blev indført.

Ved lov nr. 601 af 14. juni 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.) gennemførtes en række ændringer af udlændingelovens ægtefællesammenføringsregler.

Under hensyn til, at der med pointsystemet var indført en række nye betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, blev det fastsat, at herboende udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse før indførelsen af pointsystemet, skal opfylde en række af de i pointsystemet fastsatte betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises til bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 12.

Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, er formålet hermed at sikre, at udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse før indførelsen af pointsystemet, har den samme tilknytning til det danske samfund som udlændinge, der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter pointsystemets indførelse, jf. herved afsnit 2.3.2.2 i lovforslag nr. 168 af 17. marts 2011.

En herboende udlænding, der ønsker ægtefællesammenføring, skal derfor enten have opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler (dvs. pointsystemet) eller, hvis udlændingen har

opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, opfylde en række af de samme betingelser (de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.)

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, gebyr, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.), som er fremsat som lovforslag nr. L 104 af 2. marts 2012, indeholder en række forslag til ændring af reglerne om bl.a. ægtefællesammenføring.

Lovforslaget indeholder ikke forslag til ændring af bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 12. En herboende udlænding, der ønsker ægtefællesammenføring, skal således opfylde de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i § 9, stk. 12.

3.8.2 Justitsministeriets forslag til ændringer

Regeringen ønsker at fastholde, at herboende udlændinge for at få en udenlandsk ægtefælle her til landet skal være godt integreret og have tilknytning til det danske samfund. Det skaber det bedst mulige grundlag for en udenlandsk ægtefælles integration i det danske samfund, at den herboende kan hjælpe og støtte sin ægtefælle med at finde sig til rette, lære det danske sprog og få adgang til arbejdsmarkedet.

Kravet om, at herboende udlændinge skal have tidsubegrænset opholdstilladelse som betingelse for ægtefællesammenføring, skal bl.a. ses på den baggrund.

Med de foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse sikres det, at udlændinge, der opnår tidsubegrænset ophold her i landet, er godt integreret. De foreslåede regler sikrer dermed et godt grundlag for, at den herboende udlænding ved ægtefællesammenføring kan bidrage til sin ægtefælles integration i det danske samfund.

Herboende udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, vil ikke på samme måde have dokumenteret deres integration i det danske samfund. Denne gruppe af udlændinge vil have opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på andre – og i nogle tilfælde betydeligt lempeligere – betingelser. Dertil kommer, at der for nogle kan være forløbet en længere årrække siden meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. I sådanne tilfælde vil den pågældende udlænding, hvis denne søger om ægtefællesammenføring, ikke aktuelt have dokumenteret at være godt integreret.

Det foreslås på den baggrund, at der fortsat skal stilles krav om, at herboende udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, og som er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, skal opfylde en række af de betingelser, der stilles for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. de med dette lovforslag foreslåede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

De betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der overføres til ægtefællesammenføringsreglerne, omfatter for det første en række betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som videreføres uændret.

Det drejer sig om de betingelser, der vedrører kriminalitet og gæld til det offentlige, jf. udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 1-3.

Alvorlig kriminalitet skal således som udgangspunkt fortsat være en hindring for at få ægtefællesammenføring i Danmark. Der vil derfor som udgangspunkt ikke kunne gives ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding på et tidspunkt er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden retsfølge, der indebærer eller giver mulighed frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Tilsvarende vil det være en hindring for ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Endvidere vil det fortsat – for at sikre den herboende udlændings økonomiske uafhængighed af det offentlige system – fortsat gælde, at den pågældende ikke må have forfalden gæld til det offentlige,

medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr. som fastsat i 2011-niveau.

De betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der overføres til ægtefællesammenføringsreglerne, omfatter for det andet en række betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som foreslås ændret med dette lovforslag.

Det gælder kravet om, at den herboende ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring må have modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, der foreslås ændret således, at kravet ikke omfatter hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Der henvises til den foreslåede nye affattelse af § 9, stk. 12, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det gælder endvidere kravet om bestået danskprøve, der foreslås ændret fra Prøve i Dansk 2 (eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau) til Prøve i Dansk 1 (eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau). Fremover vil en udlænding for at få ægtefællesammenføring således skulle opfylde kravet om bestået Prøve i Dansk 1. En udlænding skal ikke aflægge en ny prøve, hvis udlændingen tidligere har bestået en danskprøve, der opfylder kravet, men kan i så fald dokumentere at opfylde kravet ved at fremlægge bevis for den tidligere aflagte og beståede prøve.

Der henvises til den foreslåede nye affattelse af § 9, stk. 12, nr. 6, der bliver nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Beskæftigelseskravet foreslås ligeledes overført. Som konsekvens af de foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse foreslås det gældende krav erstattet af et krav om 3 års uddannelse eller beskæftigelse inden for de seneste 5 år. Som hidtil skal den herboende fortsat kunne antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor der meddeles ægtefællesammenføring.

Der henvises til den foreslåede nye bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Beskæftigelseskravet anses i dag for opfyldt, hvis den herboende, som ønsker ægtefællesammenføring med en udenlandsk ægtefælle, oppebærer dansk folkepension, jf. § 9, stk. 14, 1. pkt.

Da udlændinge som konsekvens af de foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse anses for at opfylde beskæftigelseskravet, hvis de har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, foreslås bestemmelsen i § 9, stk. 14, 1. pkt., ændret i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

Den gældende regel i § 9, stk. 14, 2. pkt., om, at en herboende person, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses for at opfylde alle overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, opretholdes.

Endelig er der krav, som ikke foreslås overført.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5, er ægtefællesammenføring betinget af, at den herboende udlænding har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.

Kravet blev indført ved lov nr. 243 af 27. marts 2006 om ændring af integrationsloven og udlændingeloven (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.).

Regeringen finder ikke, at det giver mening at stille kravet i forbindelse med ægtefællesammenføring: De overførte betingelser stilles over for udlændinge, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år. Denne gruppe er allerede blevet mødt med kravet i forbindelse med, at de ansøgte – og opnåede – tidsubegrænset opholdstilladelse. De udlændinge, der ikke har skullet opfylde kravet for at

få tidsubegrænset opholdstilladelse, fordi de har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, før kravet blev indført, har allerede haft tidsubegrænset opholdstilladelse i en årrække.

Det foreslås derfor, at dette krav ikke overføres.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

De supplerende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler foreslås afskaffet med dette lovforslag og foreslås derfor også afskaffet i forbindelse med ægtefællesammenføring. Det drejer sig om kravet om yderligere arbejdsmarkedstilknytning, om uddannelse eller om dansksproglige kundskaber.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

Udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse som flygtninge efter udlændingelovens § 7 eller 8, er efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, ikke omfattet af et krav om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 12, indebærer imidlertid, at udlændinge, der har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, for at få ægtefællesammenføring skal opfylde de samme overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som stilles over for udlændinge, der ikke har flygtningestatus. Det indebærer, at gruppen af udlændinge med flygtningestatus – uanset at de som udgangspunkt ikke er omfattet af et krav om tidsubegrænset opholdstilladelse – alligevel mødes med en række tilsvarende krav.

I praksis vil kravene i en række tilfælde blive fraveget, fordi den herboende ikke kan henvises til at udøve sit familieliv i ansøgerens hjemland eller opholdsland, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og afsnit 3.9.

På den baggrund og under hensyn til, at udlændinge med flygtningestatus ikke er omfattet af kravet om tidsubegrænset opholdstilladelse ved ansøgning om ægtefællesammenføring, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, foreslås det, at de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse ikke som hidtil skal gælde for herboende udlændinge med opholdstilladelse som flygtninge efter udlændingelovens §§ 7 og 8.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

3.9 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

3.9.1 Relevante internationale forpligtelser

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis, at staten efter omstændighederne har en positiv forpligtelse til at sikre en effektiv opfyldelse af rettighederne efter artikel 8. Sondringen mellem negative og positive forpligtelser under artikel 8 er imidlertid ikke skarp, ligesom den ikke nødvendigvis bliver afgørende for udfaldet af den konkrete vurdering. I begge situationer må der foretages en vurdering af hensynet til den enkelte set i forhold til retten til at kontrollere udlændinges indrejse m.v., jf. f.eks. Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996) og I. M. mod Holland (afgørelse af 25. marts 2003).

Artikel 8 indebærer således ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring.

EMD har anerkendt det almindelige internationale princip om, at det enkelte land har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til ophold i landet. Kompetencen skal dog benyttes med respekt af bl.a. artikel 8 i EMRK.

Det følger af EMDs praksis, at et afslag på familiesammenføring skal stå i rimeligt forhold til de formål,

afslaget skal varetage. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder om det er proportionalt at henvise ægtefællerne til at udøve familielivet i et andet land. Efter EMDs praksis vil der således i særlige tilfælde ikke kunne nægtes familiesammenføring.

I EMDs proportionalitetsafvejning lægges der bl.a. vægt på tidspunktet for etableringen af familielivet, herunder om ægteskabet er indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet i det pågældende land, samt herboendes og ansøgers tilknytning og familieforhold til værtshjemlandet kontra ansøgers hjemland. Domstolen ser endvidere på årsagen til den adskillelse, der ønskes tilendebragt, herunder om denne skyldes de pågældendes eget valg. Omstændighederne ved etableringen og udbygningen af familielivet har således betydning bl.a. under hensyn til, om ægtefællerne på tidspunktet for etableringen af familielivet kunne have en berettiget forventning om familiesammenføring.

Det følger endvidere af EMDs praksis, at hvis ægtefællernes kendskab til reglerne for familiesammenføring indebærer, at de er bekendt med, at det er usandsynligt, at de vil få familiesammenføring, vil dette tale imod, at staten har en positiv forpligtelse til beskytte familielivet, jf. Pejcinoski mod Østrig (afgørelse af 23. marts 1999), ligesom det forhold, at ægtefællerne har præsenteret deres familieliv som et »fait accompli« over for værtslandet, idet ansøger er indrejst uden opholdstilladelse og efter indrejsen ansøger om opholdstilladelse på baggrund af det udøvede familieliv, vil tale imod, at staten har en positiv forpligtelse til at beskytte deres familieliv, jf. Chandra mod Holland (afgørelse af 13. maj 2003).

Der lægges endvidere vægt på, om det herboende familiemedlem har mulighed for at tage ophold sammen med det udenlandske familiemedlem i det andet land. Efter EMDs praksis tillægges det meget stor betydning, hvis der er uoverstigelige hindringer for, at familielivet kan udøves i det andet land, jf. f.eks. Afonso og Antonio mod Holland (afgørelse af 8. juli 2003). I denne sag havde manden dog haft opholdstilladelse i Holland frem til det tidspunkt, hvor han fik statsborgerskab under henvisning til forholdene i hjemlandet, men forholdene i hjemlandet var på tidspunktet for hans ægtefælles ansøgning om ægtefællesammenføring ikke længere til hinder for, at familien kunne udøve familielivet i hjemlandet.

EMRK sikrer således ikke en ret til at vælge, i hvilket land et familieliv skal optages. En pligt for landet til at tillade familiesammenføring vil som udgangspunkt kun foreligge, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med EMRK, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende har et handicap eller lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan dog ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark, eller at behandling er forbundet med økonomiske udgifter.

Efter EMDs praksis giver EMRK artikel 8 ikke krav på en bestemt type opholdstilladelse, herunder at denne meddeles uden tidsbegrænsning, jf. Sisojeva m.fl. mod Letland (Storkammerets dom af 16. juni 2005).

Efter artikel 14 i EMRK skal rettigheder i henhold til konventionen beskyttes uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Efter artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination må der ikke ske diskrimination på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.

Efter artikel 26 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder er alle mennesker lige for loven og berettigede til lovens ligelige beskyttelse uden nogen forskelsbehandling.

Artikel 17 og 23 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder beskytter retten til respekt for blandt andet familielivet. Ligeledes artikel 10 i FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Disse konventioner anerkender ingen ret til familiesammenføring, men kan efter omstændighederne indirekte føre til en beskyttelse af en sådan ret.

Endelig indeholder Verdenserklæringen om menneskerettigheder i artikel 16, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter den enkelte uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har ret til at gifte sig og stifte familie. Erklæringen er ikke bindende for medlemsstaterne.

Artikel 11 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW-konventionen) tager bl.a. sigte på at beskytte kvinder, som er på barsel og i øvrigt er i erhverv.

Det er regeringens opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

3.9.2 FN's konvention om rettigheder for personer med handicap

Det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Årsagen til den nedsatte funktionsevne vil ofte være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det ligeledes, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, at betingelserne vedrørende gæld til det offentlige, modtagelse af sociale ydelser, underskrivelse af erklæringen om integration og aktivt medborgerskab, beståelse af Prøve i Dansk 1, beskæftigelse og kravet om at være i beskæftigelse eller under uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, jf. forslaget til § 11, stk. 3, nr. 4-9, ikke finder anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at opfylde en eller flere af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, vil i overensstemmelse med konventionen ikke blive mødt med disse krav.

Det vil kun være de betingelser, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde, som der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, på lige fod med andre udlændinge.

3.9.3 Særligt om kravet om opfyldelse af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved ansøgning om ægtefællesammenføring

Kravet om, at en herboende udenlandsk ægtefælle, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse

efter tidligere gældende regler, som udgangspunkt skal opfylde en række af de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse for at kunne opnå familiesammenføring, jf. § 9, stk. 12, blev indført ved lov nr. 601 af 14. juni 2011.

Lovforslaget (Lovforslag nr. L 168 af 17. marts 2011 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning) indeholder i den forbindelse en nærmere redegørelse for den i lovforslaget foreslåede regulerings forhold til Danmarks internationale forpligtelser, jf. lovforslagets afsnit 2.5.1 og 2.5.2. Det gælder bl.a. forholdet til diskriminationsforbuddet i EMRK artikel 14, jf. artikel 8.

Som det fremgår af bemærkningerne, er det vurderingen, at kravet ikke i sig selv er i modstrid med artikel 14 i EMRK, jf. artikel 8. Dette gælder, uanset at der herved opstilles forskellige krav for ægtefællesammenføring for forskellige grupper af herboende ægtefæller.

Som det endvidere fremgår af bemærkningerne, skal dette ses i sammenhæng med, at tidligere betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke på tilsvarende måde som efter de gældende regler sikrer, at den herboende udlænding er en aktiv medborger, som har været selvforsørgende gennem flere år. Herboende udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark efter de tidligere gældende regler, har således kunnet opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på andre og mere lempelige vilkår, hvilket også har som konsekvens, at de lettere kan opfylde den grundlæggende betingelse om at have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at kunne få ægtefællesammenføring.

Det er således en uens situation, der foreligger, alt efter om den herboende har skullet opfylde de gældende eller de tidligere regler for tidsubegrænset opholdstilladelse.

På den baggrund konkluderes det i bemærkningerne, at forslaget sikrer, at herboende udlændinge som udgangspunkt stilles lige i forhold til muligheden for at opnå ægtefællesammenføring.

Justitsministeriet kan henholde sig til de ovenfor anførte bemærkninger, idet der dog supplerende skal anføres følgende:

Hensynet bag betingelsen om opfyldelse af en række af de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse er som anført, at en række udlændinge har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af betingelser, der generelt må anses for at være lempeligere.

Endvidere kan der for nogle udlændinges vedkommende være forløbet så lang tid, siden de blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, at det krav om integration i og forståelse for det danske samfund, som bl.a. er baggrunden for betingelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse ved ægtefællesammenføring, ikke længere kan anses for at være opfyldt, fordi de ikke har bevaret den tilknytning til samfundet, som de havde på tidspunktet for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

I nogle tilfælde kan en udlænding imidlertid have opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af bestemmelser, der på en række punkter må anses for strengere end de betingelser, som nu foreslås gennemført. Der kan som eksempel herpå nævnes tilfælde, hvor en udlænding allerede har bestået Prøve i Dansk 2. Med lovforslaget foreslås tidsubegrænset opholdstilladelse at være betinget af bestået af Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

I sådanne tilfælde skal der ikke stilles krav om, at udlændingen igen skal påvise at opfylde betingelsen.

Nogle af de betingelser, der foreslås overført, er udtryk for, at udlændingen aktuelt er godt integreret. Det gælder beskæftigelseskravet, hvor udlændinge efter forslaget skal have været i beskæftigelse eller under uddannelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år. I sådanne tilfælde er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at undtage fra kravet om, at betingelsen skal være opfyldt, uanset om udlændingen tidligere har opfyldt et krav af lignende karakter i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Noget andet er, at en beskæftigelsesperiode, der denne ligger inden for de seneste 5 år, vil kunne medregnes ved beregningen af, om kravet aktuelt er opfyldt.

Selvforsørgelseskravet foreslås også at skulle stilles aktuelt, selvom en udlænding tidligere er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse og i den forbindelse har opfyldt et lignende krav.

Vandelskravene skal fortsat være opfyldt.

Reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse baseret på pointsystemet er og har været gældende for udlændinge, der har ansøgt om tidsubegrænset opholdstilladelse fra og med den 26. marts 2010, jf. § 2, stk. 3, i lov nr. 572 af 31. maj 2010 om ændring af udlændingeloven. Udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter disse regler, er således for relativ kort tid siden meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse og på baggrund af bestemmelser, der generelt må anses for strengere end de betingelser, som nu foreslås gennemført. Det foreslås derfor, at denne gruppe udlændinge ikke skal opfylde de foreslåede nye overførte betingelser ved ansøgning om ægtefællesammenføring.

Justitsministeriet kan, for så vidt angår det forhold, at der stilles forskellige betingelser for ægtefællesammenføring til herboende ægtefæller hhv. med og uden dansk indfødsret, således at herboende udlændinge, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, foruden at skulle have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år, fremover ligeledes skal opfylde de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse for at kunne blive ægtefællesammenført, henvise til bemærkningerne til lov nr. 601 af 14. juni 2011 (Lovforslag nr. L 168 af 17. marts 2011, afsnit 2.5.2.). I bemærkningerne henvises der bl.a. til Højesterets dom i U 2005.2086 H. Højesteret vurderede, om det kunne anses for konventionsstridigt, at der blev opstillet forskellige betingelser for ægtefællesammenføring baseret på statsborgerskab. Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt det var i strid med EMRK artikel 14, jf. EMRK artikel 8, at det daværende tilknytningskrav ikke blev stillet over for danske statsborgere, men kun over for herboende udlændinge. Højesteret fastslog, at en sådan forskelsbehandling på grundlag af indfødsret ikke er i strid med diskriminationsforbuddet i artikel 14 i EMRK sammenholdt med artikel 8 og henviste i den forbindelse til EMDs dom af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod UK, præmisserne 84-86.

I bemærkningerne henvises der endvidere til U 2010.1035 H. Sagen omhandlede det gældende tilknytningskrav, som bl.a. gælder for personer med dansk indfødsret, medmindre de har haft dansk indfødsret i 28 år. Spørgsmålet var, om 28-års reglen kunne anses for at være i strid med EMRK artikel 14, jf. artikel 8, da der skelnes imellem, i hvor lang tid en person har haft dansk indfødsret, og om dette således er diskrimination mod tidligere udenlandske statsborgere, som ikke er født med dansk indfødsret, men først senere har erhvervet dette f.eks. som voksne.

Som det er refereret i bemærkningerne, anførte Højesterets flertal bl.a., at efter: »Menneskerettighedsdomstolens praksis har en person ikke en ubetinget ret til i sit hjemland at blive familiesammenført med en udlænding, idet der også i forhold til statsborgere kan tages tilknytningsforhold i betragtning. Det er ikke i sig selv konventionsstridigt, hvis en stat i sin lovgivning forskelsbehandler mellem grupper af statsborgere i relation til muligheden for at blive familiesammenført med en udlænding i statsborgerlandet«.

Højesterets flertal henviste i den forbindelse til Menneskerettighedsdomstolens dom af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod UK, præmis 88, og anførte, at »[h]er fandt Domstolen, at det ikke var konventionsstridigt, at en person, der er født i Egypten, og som senere var rejst til UK og blevet statsborger i UK og Kolonierne, var ringere stillet i relation til at opnå ret til familiesammenføring med en udlænding end en statsborger, der var født i UK, eller som havde en forælder, der var født i UK.«

Højesterets flertal henviste endvidere i sine præmisser til, at »I almindelighed vil det være sådan, at en 28-årig, der har haft dansk indfødsret fra fødslen, vil have en større reel tilknytning til Danmark og indlevelse i det danske samfund, end en 28-årig, der – som B – først som ung eller voksen har fået forbindelse til det danske samfund. Dette gælder også for de danske statsborgere, der – f.eks. i forbindelse med uddannelse eller arbejde – har opholdt sig i udlandet i en kortere eller længere periode. Efter vores opfattelse bygger 28-års-reglen således på et objektivt kriterium, der må anses for sagligt begrundet i hensynet til at udpege en gruppe af statsborgere, der ud fra en generel betragtning har en sådan tilknytning til Danmark, at det vil være uproblematisk at tillade familiesammenføring med en udenlandsk ægtefælle eller samlever her i landet, idet der normalt vil kunne ske en vellykket integration i det danske samfund.«

Justitsministeriet kan fortsat henholde sig til disse bemærkninger.

4. Udvidelse af Flygtningenævnet

4.1 Gældende ret

Flygtningenævnet blev oprettet ved lov nr. 226 af 8. juni 1983.

Flygtningenævnet behandler klager vedrørende asylrelaterede afgørelser truffet af Udlændingestyrelsen i 1. instans, jf. udlændingelovens § 53 a.

Flygtningenævnet består i dag af en formand, et antal næstformænd og andre medlemmer. Medlemmerne er uafhængige og kan ikke modtage eller søge instruktion fra den beskikkende eller indstillende myndighed eller organisation. Dette fremgår af udlændingelovens § 53, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Flygtningenævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer, og næstformændene skal være dommere. De andre medlemmer skal være advokater eller gøre tjeneste i Justitsministeriets departement, dog ikke i Flygtningenævnets Sekretariat. Dette fremgår af § 53, stk. 2, 2. pkt.

Det følger af § 53, stk. 2, 3. pkt., at integrationsministeren – nu justitsministeren – fastsætter antallet af næstformænd og andre medlemmer.

Formanden og næstformændene udgør Flygtninge¬nævnets formandskab. Formandskabet beskikker medlemmer efter indstilling fra henholdsvis Domstolsstyrelsen, Advokatrådet og justitsministeren, jf. § 53, stk. 3. De medlemmer, der udpeges af justitsministeren, er juridiske medarbejdere, således at nævnet består af tre juridiske medlemmer. Med henblik på drøftelse af spørgsmål om almindelige retningslinjer for nævnet arbejde m.v. er der i medfør af udlændingelovens § 53, stk. 7, etableret et koordinationsudvalg. Koordinationsudvalget er sammensat på samme måde som et almindeligt nævn – dvs. med af en dommer, en advokat og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement – og består så vidt muligt af faste medlemmer. Medlemmerne udpeges af den indstillende myndighed eller organisation.

Koordinationsudvalgets opgaver er nærmere fastlagt i Flygtningenævnets forretningsorden § 17. Det fremgår heraf, at udvalget navnlig behandler forhold af generel betydning for nævnets arbejde, herunder bl.a. mulige kriterier og faktiske forhold, der kan indgå i det enkelte nævns afgørelse af bestemte typer af sager, herunder spørgsmål om indhentelse af generelt baggrundsmateriale og spørgsmål om udsættelse eller iværksættelse af andre sagsbehandlingsskridt som følge heraf.

Flygtningenævnets medlemmer beskikkes for højst fire år. Flygtningenævnets medlemmer har ret til genbeskikkelse. Genbeskikkes formanden, fortsætter den pågældende automatisk som formand.

Hvervet som medlem ophører, når medlemmet fratræder efter eget ønske, når medlemmet ikke længere organisatorisk har den tilknytning, som var baggrunden for den oprindelige beskikkelse, og ved udgangen af den måned, hvor medlemmet fylder 70 år, jf. § 53, stk. 4.

Retsplejelovens §§ 49-50 om afsættelse af dommere finder tilsvarende anvendelse med hensyn til Flygtningenævnets medlemmer, jf. § 53, stk. 1, 3. pkt. Det betyder, at medlemmerne kun kan afsættes ved dom, og at Den Særlige Klagerets kompetence i forhold til dommere finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af Flygtningenævnet.

Ved Flygtningenævnets behandling af en sag medvirker nævnets formand eller en næstformand, der er mødeleder. Desuden medvirker en advokat og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement, jf. § 53, stk. 6.

Afgørelserne i nævnet træffes efter stemmeflertal, jf. § 56, stk. 7. Hvert medlem har én stemme.

Det fremgår af § 56, stk. 8, at Flygtningenævnets afgørelser er endelige.

4.2. Justitsministeriets forslag til ændringer

4.2.1. Forslag om udvidelse af Flygtningenævnet med to medlemmer

Det foreslås at udvide Flygtningenævnet med to medlemmer, således at Flygtningenævnet udvides med et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, og et medlem, der her i landet gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement.

Flygtningenævnet vil således ved behandlingen af en konkret sag fremover bestå af 5 medlemmer. Udover formanden eller næstformanden, der er dommere, drejer det sig om en advokat, et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der her i landet gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement.

Dette svarer til, hvad der var gældende før den 1. juli 2002.

Som en vigtig del af oplysningsgrundlaget i alle sager, hvor Flygtningenævnet træffer afgørelse om, hvorvidt en person skal meddeles asyl, indgår både generelle baggrundsoplysninger og konkrete oplysninger om bl.a. asylansøgerens hjemland. Disse oplysninger indsamles i dag bl.a. via Udenrigsministeriet og Dansk Flygtningehjælp.

Dansk Flygtningehjælp bistår og vejleder asylansøgere og flygtninge her i landet og deltager endvidere i humanitære projekter i flere asylproducerende lande. Udenrigsministeriet har og har haft en kontinuerlig tilstedeværelse i adskillige af de lande, hvorfra Danmark modtager asylansøgere. Både Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet besidder således stor viden om de særlige spørgsmål, som er relevante for asylområdet.

Dansk Flygtningehjælp skal udpege og indstille medlemmer, som efter Dansk Flygtningehjælps vurdering kan varetage opgaven bedst muligt. Dansk Flygtningehjælps indstilling af nævnsmedlemmer er personlig, og hvervet som nævnsmedlem indstillet af Dansk Flygtningehjælp ophører således ikke, selvom medlemmet måtte ændrer organisatorisk tilknytning, f.eks. i form af jobskifte.

Kun ansatte, der her i landet gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, kan repræsentere Udenrigsministeriet i Flygtningenævnet. Det betyder, at et nævnsmedlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriet, og som udstationeres i udlandet, ophører som nævnsmedlem. Såfremt andre vilkår forbundet med tjeneste i Udenrigsministeriets departement gør sig gældende, f.eks. rotation til en stilling med mange tjenesterejser, kan dette ligeledes medvirke til ophør af nævnsmedlemskab.

Det fremgår af udlændingelovens § 53, stk. 1, 2. pkt., at Flygtningenævnets medlemmer er uafhængige og ikke kan modtage eller søge instruktion fra den beskikkende eller indstillende myndighed eller organisation. Dette indebærer som hidtil, at nævnsmedlemmerne er funktionelt uafhængige af den beskikkende eller indstillende myndighed. Medlemmerne bedømmer den enkelte sag i Flygtningenævnet ud fra deres personlige vurdering og faglige indsigt og kan ikke drøfte konkrete sager med den beskikkende eller indstillende myndighed forud for sagens behandling i nævnet. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring heraf.

Flygtningenævnets koordinationsudvalg vil som i dag være sammensat på samme måde som et almindeligt nævn. Koordinationsudvalget vil således sammensættes af medlemmer af Flygtningenævnet. Efter udvidelsen af nævnet vil koordinationsudvalget bestå af en dommer, en advokat, et af de af Dansk Flygtningehjælp indstillede medlemmer, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement.

Koordinationsudvalget vil som hidtil drøfte spørgsmål om almindelige retningslinjer for Flygtningenævnets arbejde og forhold af generel betydning for nævnets arbejde, herunder mulige kriterier og faktiske forhold, der kan indgå i det enkelte nævns afgørelse af bestemte typer af sager. Til brug for Koordinationsudvalgets drøftelser kan udvalget som i dag inddrage forskellige baggrundsoplysninger, f.eks.

anbefalinger fra UNHCR, ligesom generelle vurderinger af asylretlige spørgsmål, der er udarbejdet af f.eks. Dansk Flygtningehjælp eller andre organisationer, kan inddrages.

Efter udlændingelovens § 53, stk. 11, stiller Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (nu Justitsministeriet) sekretariatsbistand til rådighed for Flygtningenævnet. Flygtningenævnets Sekretariats opgaver er nærmere beskrevet i Flygtningenævnets bekendtgørelse nr. 1089 af 25. november 2009 om forretningsorden for Flygtningenævnet §§ 20-27.

Flygtningenævnets Sekretariat forbereder asylsagerne, således at sagerne er klar til at blive behandlet og afgjort af nævnet. Forberedelsen af sagerne indebærer – udover en kontrol af sagens bilag – bl.a. stillingtagen til, om fremmedsprogede bilag og dokumenter skal oversættes, og om der bør indhentes akter fra andre asylsager, eksempelvis vedrørende familiemedlemmer til ansøgeren. Herudover sørger sekretariatet for, at nævnet i forbindelse med nævnsbehandlingen er i besiddelse af de relevante baggrundsoplysninger om forholdene i de lande, hvorfra Danmark modtager asylansøgere, samt om generelle asylrelevante spørgsmål, der ikke knytter sig til særlige geografiske områder, herunder generelle guidelines fra UNHCR og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, FN's Torturkomité og FN's Menneskerettighedskomité. Sekretariatet udarbejder endvidere praksisoversigter til brug for nævnet, ligesom sekretariatet bistår nævnet med undersøgelse af juridiske problemstillinger vedrørende særlige asylretlige spørgsmål og udarbejdelse af høringstemaer og høringssvar. Der er ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring heraf.

De indstillende myndigheder og organisationer vil som i dag kunne fremsende materiale både om konkrete lande og om særlige asylretlige spørgsmål til Flygtningenævnets Sekretariat med henblik på optagelse i baggrundsmaterialet og udsendelse til alle nævnsmedlemmer. I dag modtager Flygtningenævnet f.eks. de landeprofiler, som Dansk Flygtningehjælp løbende udarbejder vedrørende en række af de lande, hvorfra Danmark modtager asylansøgere. Disse landeprofiler indgår i Flygtningenævnets baggrundsmateriale. Tilsvarende modtager Flygtningenævnet fra Udenrigsministeriet høringssvar både til brug for konkrete asylsager og sager af generel karakter. I det omfang sådanne høringssvar har generel interesse for asylsagsbehandlingen, bliver de – i anonymiseret form – optaget i Flygtningenævnets baggrundsmateriale. Herudover kan nævnes, at Flygtningenævnet i tilknytning til behandling af konkrete asylsager har modtaget udtalelser fra UNHCR om generelle retsspørgsmål indhentet af ansøgerens beskikkede advokat til brug for sagen. Sådanne udtalelser er ligeledes – i anonymiseret form – optaget i nævnets baggrundsmateriale.

Herudover kan den indstillende myndighed eller organisation afholde møder for alle nævnsmedlemmer indstillet af den pågældende myndighed eller organisation vedrørende forholdene i udvalgte lande eller regioner eller særlige asylretlige spørgsmål.

De nævnsmedlemmer, som er indstillet af den samme myndighed eller organisation, vil endvidere ligesom i dag kunne mødes efter behov, herunder med henblik på drøftelse af spørgsmål, som er planlagt behandlet på et kommende møde i koordinationsudvalget, og udfaldet af disse drøftelser m.v.

4.2.2. Forslag om begrænsning af nævnsmedlemmernes beskikkelsesperiode

I dag beskikkes Flygtningenævnets medlemmer for en periode på 4 år med ret til genbeskikkelse.

Det foreslås, at Flygtningenævnets medlemmer fremadrettet beskikkes for en periode på 4 år med ret til genbeskikkelse for yderligere 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke længere kan finde sted.

Forslaget indebærer, at medlemmer af Flygtningenævnet højst kan sidde i 8 år, hvorefter hvervet som nævnsmedlem ophører.

Med forslaget sikres det, at der sker en løbende udskiftning af alle nævnsmedlemmer, samtidig med at den forholdsvis lange samlede beskikkelsesperiode på 8 år giver nævnet mulighed for kontinuitet i arbejdet.

For at styrke Flygtningenævnets uafhængighed gives nævnsmedlemmerne ret til genbeskikkelse efter den første periode på 4 år.

Inden for beskikkelses- og genbeskikkelsesperioden kan nævnsmedlemmerne som i dag udtræde efter eget ønske, ligesom et medlem udtræder, ved udgangen af den måned, hvor medlemmet fylder 70 år, eller når betingelserne for medlemmets beskikkelse ikke længere er opfyldt, dvs. når et medlems ansættelse i Udenrigsministeriet eller Justitsministeriet ophører, når et medlem deponerer sin advokatbestalling, eller når en dommer går af. Dansk Flygtningehjælps indstilling af nævnsmedlemmer er personlig, og hvervet som nævnsmedlem indstillet af flygtningehjælpen ophører således ikke, selvom medlemmet måtte ændre organisatorisk tilknytning, f.eks. i form af jobskifte.

Herudover kan medlemmerne af Flygtningenævnet kun afsættes ved dom efter de regler, som gælder for dommere.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 53, stk. 2, 3. pkt., om at integrationsministeren – nu justitsministeren – fastsætter antallet af næstformænd og andre medlemmer, ophæves.

I praksis tilrettelægger Flygtningenævnets Sekretariat, hvor mange nævnsmøder der kan afholdes, henset til antallet af sager og antallet af ansatte i sekretariatet til at varetage nævnsmøderne. Når sekretariatet har fastlagt antallet af nævnsmøder i en periode, drøftes det på et møde i koordinationsudvalget, om der er et tilstrækkeligt antal nævnsmedlemmer fra de enkelte organisationer og myndigheder til at dække de planlagte møder forsvarligt. I modsat fald anmoder de enkelte medlemmer af koordinationsudvalget deres egen organisation eller myndighed om, at der indstilles et antal nye medlemmer til Flygtningenævnet, hvorefter organisationen eller myndigheden indstiller et antal nye medlemmer, som Flygtningenævnets formandskab og koordinationsudvalget herefter godkender.

Denne praksis opretholdes.

Med en løbende udskiftning af nævnsmedlemmer vil nævnet kunne regulere antallet af medlemmer i lyset af den skiftende sagstilgang til nævnet, således at antallet af nævnsmedlemmer i perioder med lavere sagstilgang kan reduceres, således at alle nævnsmedlemmer møder med en passende frekvens.

5. Ændring af udvisningsreglerne

5.1. Gældende regler

5.1.1 Udvisning og betinget udvisning

Udlændinge, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, dog 8 år hvis der er tale om udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), kan udvises, hvis de idømmes ubetinget frihedsstraf for bestemte straffelovsovertrædelser. Det gælder uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4-8. I andre tilfælde kan denne gruppe udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller mindst 1 års fængsel for flere strafbare forhold eller tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1-3.

Udlændinge, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udover disse tilfælde udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller af mindst 6 måneders fængsel for flere strafbare forhold eller tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 23, nr. 1-3.

Andre udlændinge, dvs. udlændinge som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan herudover udvises, hvis de idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Med frihedsstraf sidestilles anden strafferetlig retsfølge, som indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, f.eks. dom til forvaring, dom til anbringelse i hospital for sindslidende og ungdomssanktion.

Udvisningsadgangen efter udlændingelovens §§ 22-24, der angår udvisning ved dom, knyttes således til den konkret idømte straf for den begåede kriminalitet.

Bestemmelserne suppleres bl.a. af reglerne om administrativ udvisning, herunder bestemmelsen i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, hvorefter en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold i Danmark i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for visse nærmere angivne lovovertrædelser, herunder straffelovens § 244 og lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

En afgørelse om udvisning træffes i to led. Først vurderes det, om det kriminelle forhold kan begrunde udvisning efter reglerne nævnt ovenfor. Er dette tilfældet, vurderes det konkret, om der er forhold, der taler imod udvisning. Denne vurdering tager udgangspunkt i udlændingelovens § 26.

Det fremgår af § 26, stk. 1, at det ved en afgørelse om udvisning efter §§ 25 a-25 c altid skal vurderes, om udvisning må antages at virke særlig belastende navnlig på grund af en række i bestemmelsen opremsede hensyn. Disse omhandler bl.a. udlændingens tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet samt udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold.

Det fremgår af § 26, stk. 2, at en udlænding altid skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder alle udlændinge.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, skal anvendes i overensstemmelse med danske myndigheders forpligtelser til i forbindelse med en afgørelse om udvisning at inddrage hensyn, der følger af Danmarks internationale forpligtelser, herunder bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Bestemmelsen i § 26, stk. 2, betyder, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, udvises, og at udvisning kun kan undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Bestemmelsen i § 26, stk. 2, fik sin nuværende affattelse ved lov nr. 758 af 29. juni 2011, hvor reglen blev skærpet. Tidligere skulle der ske udvisning, medmindre de i § 26, stk. 1, nævnte forhold afgørende talte derimod, og § 26, stk. 2, omfattede kun sager om udvisning efter § 22, nr. 4-8, og § 25.

Ved samme lov blev reglerne om betinget udvisning skærpet.

Det fremgår af § 24 b, stk. 1, at en udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Bestemmelsen i § 24 b, stk. 1, indebærer, at der altid skal ske betinget udvisning i tilfælde, hvor en udlænding er idømt frihedsstraf for begået kriminalitet efter §§ 22-24, men hvor der ikke kan ske udvisning, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved § 26, stk. 2.

Tidligere kunne der ske betinget udvisning, hvis der ikke fandtes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning måtte antages at virke særligt belastende, jf. den dagældende § 26, stk. 1.

Herudover indebar lov nr. 758 af 29. juni 2011, at en udlænding, der er idømt betinget udvisning, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, jf. § 24 b, stk. 3, 1. pkt. Hvis der ikke kan udvises som følge af Danmarks internationale forpligtelser, skal udlændingen udvises betinget på ny.

Bestemmelsen i § 24 b, stk. 3, 1. pkt., indebærer således, at en udlænding, der tidligere er idømt betinget udvisning, og som i prøvetiden begår ny kriminalitet, der medfører frihedsstraf, skal udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis denne med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtel-

ser. Hvis der ikke kan udvises som følge af Danmarks internationale forpligtelser, skal udlændingen udvises betinget på ny.

Tidligere kunne en udlænding, der var betinget udvist, udvises, hvis den pågældende i prøvetiden begik nyt strafbart forhold, som kunne give anledning til udvisning efter §§ 22-24, dog ikke hvis udvisning måtte antages at virke særlig belastende.

5.1.2. EU-reglerne

Der er ingen regler, der særskilt regulerer udvisning af EU-borgere. Udgangspunktet er derfor, at udlændingelovens bestemmelser om ud- og afvisning også gælder for af EU/EØS-statsborgere. EU-reglerne om fri bevægelighed m.v. sætter imidlertid grænser for medlemsstaternes adgang til at udvise EU-borgere og deres familiemedlemmer.

Opholdsdirektivets generelle principper for og beskyttelse mod udsendelse er gennemført i dansk ret ved EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 474 af 12. maj 2011.

Endvidere fastlægges EU-rettens almindelige forrang i udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter reglerne om bl.a. udvisning kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Statsborgere i EØS-landene (Island, Liechtenstein og Norge) og i Schweiz samt deres familiemedlemmer er tillige omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed. Udlændingelovens § 2, stk. 1-3, finder derfor også anvendelse på disse statsborgere.

Udlændingemyndighederne og de danske domstole skal i hver enkelt sag, hvor der rejses spørgsmål om udvisning af en EU-borger, foretage en konkret vurdering af udvisningens overensstemmelse med EU-retten.

En EU-borger kan efter EU-reglerne udvises, når hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed tilsiger dette. Direktiv 2004/38/EF, kapitel VI, artikel 27-33, indeholder de nærmere regler om medlemsstaternes muligheder for at begrænse EU-borgeres ret til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed.

Det følger af § 38 i EU-opholdsbekendtgørelsen, at afgørelser truffet efter udlændingeloven eller denne bekendtgørelse i forhold til EU-statsborgere og deres familiemedlemmer, jf. § 2, af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og udelukkende kan begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

Efter § 39 i EU-opholdsbekendtgørelsen skal der ved afgørelse om ophør af opholdsret i medfør af bekendtgørelsen eller ved afgørelse om afvisning eller udvisning efter udlændingeloven af EU-statsborgere eller deres familiemedlemmer, jf. § 2, af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold her i landet, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration her i landet og tilknytning til hjemlandet og andre relevante hensyn.

5.2. Forslag om at ophæve udvisningsbestemmelsernes henvisning til "med sikkerhed"

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Dette gælder alle udlændinge.

Det fremgår af § 24 b, stk. 1, at en udlænding altid skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag

for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Det fremgår af § 24 b, stk. 3, at en udlænding, der er idømt betinget udvisning efter § 24 b, stk. 1, altid skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Det fremgår endvidere, at udlændingen skal udvises betinget på ny, hvis der ikke kan ske udvisning, jf. § 26, stk. 2.

Regeringen foreslår, at ordene "med sikkerhed" udgår af de nævnte bestemmelser.

Med forslaget ønsker regeringen at understrege, at det ene og alene er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning eller betinget udvisning er mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Der vil fortsat i alle sager om udvisning efter §§ 22-24 – dvs. i alle de tilfælde, hvor domstolene tager stilling til spørgsmålet om udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf – skulle foretages en skærpet afvejning efter § 26, stk. 2, af, om der kan ske udvisning.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring af domstolenes praksis i sager om udvisning af kriminelle udlændinge. Personer, der kan udvises efter de gældende regler, vil også fremover blive udvist. Den klare hovedregel i udvisningssager, hvor udlændinge idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, vil således fortsat være, at der skal ske udvisning. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Forslaget skal endvidere ses i lyset af, at regeringen har modtaget en henvendelse fra EU-kommissionen, hvori kommissionen udtrykker bekymring for, at skærpelserne fra sommeren 2011 hindrer en korrekt gennemførelse af opholdsdirektivet (Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF) og EU-borgeres adgang til fri bevægelighed.

Med forslaget indføres der en klarere retsstilling for EU-borgere, således at der fortsat sikres en korrekt efterlevelse af opholdsdirektivet.

5.3. Forholdet til internationale konventioner

Til brug for administrationen af de omhandlede bestemmelser i § 26, stk. 2, og § 24 b, finder Justitsministeriet det formålstjenstligt, at lovforslaget indeholder en beskrivelse af Danmarks internationale forpligtelser.

Udvisning kan ikke finde sted, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende tillægsprotokoller særlig relevant. FN's Torturkonvention, FN's Flygtningekonvention, FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder indeholder ligeledes relevante bestemmelser på dette område.

EMRK indeholder ikke regler, der direkte tager sigte på at regulere medlemsstaternes adgang til at udvise udlændinge på grund af et strafbart forhold. Nogle af konventionens bestemmelser har dog betydning i den forbindelse, navnlig EMRK artikel 3 og 8.

Efter EMRK artikel 3 må ingen underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Bestemmelsen er absolut og tillader ikke nogen undtagelser. En udlænding kan således aldrig udsendes til et land, hvor den pågældende må antages at blive behandlet i strid med artikel 3.

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offent-

lige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af EMDs praksis, at indgreb i udlændingens privat- og familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet (udvisningen) skal varetage (proportionalitetsafvejning). Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer.

Efter EMD's praksis vil det i almindelighed være proportionalitetsafvejningen, der er afgørende for, om en udvisning af en kriminel udlænding vil være forenelig med EMRK artikel 8. EMD har i sin nyere praksis angivet retningslinjer for proportionalitetsafvejningen, bl.a. med henblik på at vejlede de nationale domstole om anvendelsen af artikel 8 i udvisningssager og har i den forbindelse understreget, at den vægt, der må lægges på de enkelte kriterier, nødvendigvis varierer efter den enkelte sags konkrete omstændigheder, jf. Maslov mod Østrig, dom af 23. juni 2008, pr. 70. I den nævnte doms pr. 68 opregnes følgende kriterier:

– den begåede kriminalitets art og grovhed
– varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet
– tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode
– de berørte personers statsborgerskab
– den udvistes familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer der viser familielivets effektivitet
– hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten da forholdet blev etableret
– hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder
– alvorligheden af de problemer den medfølgende ægtefælle i givet fald vil blive udsat for i den udvistes oprindelsesland
– børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som den udvistes børn med sandsynlighed vil møde i det land, som den udviste udvises til, og
– fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

I Boultif mod Schweiz, dom af 2. august 2001 og Amrollahi mod Danmark, dom af 11. juli 2002, fandtes udvisningen uproportional, bl.a. af hensyn til ægtefælle og børn. De straffe, der var baggrund for udvisningen, var for Boultif's vedkommende 2 års fængsel for røverisk overfald, mens Amrollahi var idømt 3 års fængsel for narkotikasmugling. Det havde i denne sag afgørende betydning, at klagerens danske hustru ikke kunne forventes at følge med ham til Iran ved en udvisning. Selv om dette ikke ville være umuligt, ville det medføre alvorlige vanskeligheder, bl.a. fordi hustruen hverken kunne sproget eller havde personlige kontakter i landet. Hertil kom, at hustruens særbarn havde nægtet at flytte til Iran, jf. Amrollahi, pr. 39-41. Det ville således i praksis være umuligt for dem at opretholde familielivet uden for Danmark, hvorfor en gennemførelse af udvisningen ville udgøre krænkelse af artikel 8.

Selv om proportionalitetsafvejningen som nævnt altid vil være konkret, kan der på baggrund af EMD's praksis med nogen forenkling opstilles tre hovedkategorier af sager om adgangen til at udvise kriminelle udlændinge efter EMRK artikel 8:

(1) Tilfælde af grov kriminalitet, hvor der næsten uanset familiemæssig eller anden tilknytning til opholdslandet vil være vidtgående adgang til udvisning, såfremt udlændingen har blot et minimum af reel tilknytning til sit oprindelsesland. I sager af denne karakter, hvor der forelå ganske stærk familietilknytning til opholdslandet, er udvisning fundet forenelig med artikel 8 i bl.a. Boughanemi mod Frankrig, dom af 24. april 1996 (senest idømt 3 års fængsel for alfonseri med skærpende omstændigheder og tidligere domme for indbrudstyveri og overfald), Bouchelkia mod Frankrig, dom af 29. januar 1997 (5 års fængsel for voldtægt og tyveri), Boujlifa mod Frankrig, dom af 21. oktober 1997 (15 måneders fængsel

for tyveri, 6 års fængsel for væbnet røveri og 1½ års fængsel for røveri), Benhebba mod Frankrig, dom af 10. juli 2003 (2 års fængsel for narkotikakriminalitet samt tidsbegrænset indrejseforbud, tidligere 3 års delvist betinget fængsel for røveri og 9 måneders fængsel for indbrudstyveri), Najafi mod Sverige, afvisningsafgørelse af 6. juli 2004 (15 måneders fængsel for røveri og våbenbesiddelse og 10 års fængsel for narkotikakriminalitet), Cömert mod Danmark, afvisningsafgørelse af 10. april 2006 (3 års fængsel for seksuelle overgreb på klagerens datter samt trusler), Lagergren mod Danmark, afvisningsafgørelse af 16. oktober 2006 (3 års fængsel for narkotikakriminalitet og bankrøveri), Üner mod Holland, dom af 18. oktober 2006 (7 års fængsel for drab samt tidsbegrænset indrejseforbud) og Kilic mod Danmark, afvisningsafgørelse af 22. januar 2007 (to klagere idømt henholdsvis 8 og 10 års fængsel for drab og røveriforsøg. Sagen er refereret i U 2005.1766 H. Begge var tidligere straffet for bl.a. vold), Onur mod Storbritannien, dom af 17. februar 2009 (4½ års fængsel for røveri samt indrejseforbud med mulighed for tidsbegrænsning og tidligere straffet for indbrudstyveri mv.), Mbengeh mod Finland, afvisningsafgørelse af 24. marts 2009 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet samt indrejseforbud på 5 år. Klagerens hustru og barn kunne ikke forventes at følge ham til hjemlandet, men proportionalt i lyset af indrejseforbuddets længde), Iyisan mod Storbritannien, afvisningsafgørelse af 9. februar 2010 (13 års fængsel for narkotikakriminalitet. Klageren havde boet i Storbritannien i 38 år, men havde bevaret betydelige sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til hjemlandet, ligesom hans hustru talte sproget) samt Zuluaga m.fl. mod Storbritannien, afvisningsafgørelse af 18. januar 2011 (10 års fængsel for narkotikakriminalitet. Klagerens kones og barns opholdstilladelser var afhængige af hans, og de havde alle bevaret en kulturel, sproglig og familiemæssig tilknytning til hjemlandet).

(2) Tilfælde af mindre alvorlig, men dog ikke ubetydelig, eller eventuel gentagen kriminalitet, hvor udvisningsadgangen fortrinsvis vil bero på en nærmere vurdering af udlændingens relative tilknytning til opholdslandet og oprindelseslandet, herunder dennes familiesituation. Som eksempler kan nævnes Jakupovic mod Østrig, dom af 6. februar 2003 (10 ugers og senere 5 måneders betinget fængsel for indbrudstyveri samt tidsbegrænset indrejseforbud. Klageren havde traumatiske oplevelser i oprindelseslandet og ingen familie tilbage dér. Artikel 8 var krænket), Yilmaz mod Tyskland, dom af 17. april 2003 (3 års fængsel for overfald og tidligere 1 år og 10 måneders betinget fængsel for banderøveri og røveriforsøg. Udvisning ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det hertil knyttede permanente indrejseforbud), Keles mod Tyskland, dom af 27. oktober 2005 (otte straffedomme over en 10-årig periode, heraf fire for alvorlige færdselslovovertrædelser. Klager havde afsonet 10 måneders fængselsstraf samt modtaget advarsel om udvisningsrisikoen. Udvisningen var ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det permanente indrejseforbud), Gomes mod Sverige, afvisningsafgørelse af 7. februar 2006 (1½ års fængsel for systematisk og grov hustrumishandling. Klageren havde beskeden familiekontakt i opholdslandet. Udvisning med tidsbegrænset indrejseforbud var forenelig med artikel 8), Andrews mod Storbritannien, afvisningsafgørelse af 29. september 2009 (47 kriminelle forhold over 16 år, herunder indbrudstyveri, dokumentfalsk og trafikforseelser, samt at han opholdt sig ulovligt i landet i den væsentligste del af perioden. Familielivet var etableret og udbygget under det ulovlige ophold) samt Miah mod Storbritannien, afvisningsafgørelse af 27. april 2010 (gentagne tilfælde af tyveri og indbrud for at finansiere et narkotikamisbrug. Indrejste som 11-årig, blev misbruger som 16-årig, og begik de fleste forhold som ung voksen).

(3) Tilfælde, hvor udlændingens tilknytning til opholdslandet er særdeles stærk på grund af opvækst, langvarigt ophold, familiemedlemmer eller andre tilknytningsfaktorer, og hvor der derfor kun ved meget alvorlig kriminalitet vil foreligge så tungtvejende grunde til udvisning, at proportionalitetskravet anses for opfyldt. Hvis kriminaliteten har været mindre alvorlig, eller der er forløbet længere tid uden recidiv, siden den blev begået, vil tilknytningen i sådanne tilfælde normalt føre til, at udvisning anses for uproportional, i hvert fald hvis denne er forbundet med langvarigt eller permanent indrejseforbud. Som eksempel på statueret krænkelse af artikel 8 kan nævnes: Moustaquim mod Belgien, dom af 18. februar 1991,

Beldjoudi mod Frankrig, dom af 26. marts 1992, Nasri mod Frankrig, dom af 13. juli 1995, Mehemi mod Frankrig, dom af 26. september 1997, Boultif mod Schweiz, dom af 2. august 2001, Amrollahi mod Danmark, dom af 11. juli 2002, Yildiz mod Østrig, dom af 31. oktober 2002. Artikel 8 var tillige krænket i Sezen mod Holland, dom af 31. januar 2006 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet. Der forelå særlige processuelle forhold og en mangelfuld vurdering af familiens tilknytning til oprindelseslandet) og Maslov mod Østrig, dom af 23. juni 2008 (18 måneders delvist betinget fængsel for indbrudstyveri, afpresning og legemsbeskadigelse og 15 måneders fængsel for indbrudstyveri. Klageren var udvist med tidsbegrænset indrejseforbud, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, kriminalitetens overvejende ikke-voldelige karakter samt særlige personlige forhold), Mutlag mod Tyskland, afvisningsafgørelse af 25. marts 2010 (2 år og 11 måneders fængsel for bl.a. grov vold idømt kort efter løsladelse fra afsoning af en dom på 1 år og 10 måneder for vold samt udvisning for bestandig vurderet proportionalt, uanset at klageren var født og opvokset i opholdslandet. Volden var eskalerende og klageren havde begrænset tilknytning til personer i opholdslandet og en vis tilknytning til hjemlandet), Bousarra mod Frankrig, dom af 23. september 2010 (5 års fængsel for narkotikakriminalitet, vold, tvang og våbenbesiddelse. Klageren havde ingen bånd til sit hjemland, som han forlod, da han var 3 uger gammel), A. A. mod Storbritannien, dom af 20. september 2011 (4 års fængsel for gruppevoldtægt begået, da han var 15 år gammel. Udvisning under henvisning til forebyggelse af kriminalitet blev anset for uproportional, da den først blev iværksat 7 år efter domsafsigelsen og 5 år efter løsladelse, og da klageren i mellemtiden havde taget studentereksamen og universitetsuddannelse og ikke havde begået ny kriminalitet) og Emre mod Schweiz, domme af 22. maj 2008 og 11. oktober 2010 (sammenlagt 18½ måneds fængsel, hvoraf en del var betinget, for bl.a. simpel og grov vold, overfald, tyveri, røveri, hærværk, hæleri, trusler mv. samt udvisning med indrejseforbud for bestandig/10 år, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, at han var indrejst som 6-årig, og at han havde begrænset tilknytning til hjemlandet).

Der kan endvidere henvises til Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/2006, senest rettet februar 2010, om behandlingen af sager mod udlændinge, hvor der er spørgsmål om udvisning på grund af strafbart forhold (http://www.rigsadvokaten.dk/media/RM_5-2006.pdf).

EMRK's tillægsprotokoller indeholder også bestemmelser, der kan have betydning for medlemsstaternes nationale udvisningsregler.

Artikel 3 i EMRK's tillægsprotokol 4 indeholder et forbud mod udvisning af egne statsborgere. Tillægsprotokollens artikel 4 indeholder et forbud mod kollektiv udvisning af udlændinge, og tillægsprotokol 6 indeholder et forbud mod at udlevere/udsende til en stat, der anvender dødsstraf.

Artikel 1 i EMRK's tillægsprotokol 7 indeholder en bestemmelse om, at en udlænding, der lovligt er bosiddende i en stats territorium, ikke kan udvises derfra, medmindre dette sker i medfør af en beslutning truffet i overensstemmelse med loven. Den pågældende skal have a) adgang til at fremkomme med sine bemærkninger mod udvisningen, b) at få sagen prøvet på ny, og c) med henblik herpå at være repræsenteret over for den kompetente myndighed eller en person eller personer udpeget af denne myndighed. En udlænding kan dog udvises inden udøvelsen af de a)-c) nævnte rettigheder, når dette er nødvendigt af hensyn til den offentlige orden eller begrundet i hensynet til den nationale sikkerhed.

FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder indeholder i artikel 12 et forbud mod vilkårlig nægtelse af retten til indrejse i eget land og i artikel 13 et krav om individuel prøvelse af en udlændings udvisningssag. Artikel 7 indeholder et forbud mod tortur samt anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Artikel 17 og artikel 23 beskytter retten til respekt for blandt andet familielivet.

FN's Torturkonventions artikel 3 indeholder et forbud mod at udvise til en stat, hvor der er vægtige grunde til at antage, at den pågældende vil være i fare for at blive underkastet tortur.

Efter FN's Flygtningekonventions artikel 32 må en flygtning, der lovligt befinder sig på en medlems-

stats område, ikke udvises, undtagen af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Artikel 33 indeholder et forbud mod udvisning og afvisning af en flygtning til sådanne områder, hvor vedkommendes liv eller frihed ville være truet på grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser. Bestemmelsen kan dog ikke påberåbes af en flygtning, som med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

Efter artikel 3, stk. 1, i FN's Børnekonvention skal barnets tarv komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer. Efter artikel 9, stk. 3, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv. Ved adskillelse som følge af blandt andet udvisning påhviler der deltagerstaten en række forpligtelser med henblik på at give oplysninger om det fraværende familiemedlems opholdssted, jf. artikel 9, stk. 4.

Især for så vidt angår Flygtningekonventionen og Børnekonventionen foreligger der ikke så omfattende og præcise fortolkningsbidrag, som det gælder med hensyn til EMRK, der nærmere angiver rækkevidden af de nævnte bestemmelser i forhold til staternes mulighed for at udvise udlændinge. Praksis ved FN's Torturkomité og Menneskerettighedskomité indeholder dog nogen vejledning om fortolkningen af Torturkonventionen og Konventionen om Borgerlige og Politiske Rettigheder.

5.4 Forslag om at undtage EU-borgere fra reglerne om betinget udvisning

Som nævnt i afsnit 5.1. skal en udlænding efter de gældende regler udvises betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Dette gælder alle udlændinge, også EU-borgere.

Det foreslås, at reglerne om betinget udvisning ikke skal gælde for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne.

6. Kompetence til at udstede langtidsvisa i sager om opholdstilladelse med henblik på adoption

6.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, kan der gives opholdstilladelse til mindreårige udlændinge med henblik på bl.a. adoption. Afgørelser om opholdstilladelse træffes normalt af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1, men justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at bl.a. afgørelser om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 3, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46 c.

Sager om adoption behandles af statsforvaltningerne, der er bemyndiget til at træffe afgørelse om opholdstilladelse til udenlandske adoptivbørn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, jf. udlændingebekendtgørelsens § 40, stk. 1.

Statsforvaltningernes kompetence omfatter meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske adoptivbørn, hvor der ikke foreligger en udenlandsk adoptionsafgørelse, eller hvor den udenlandske adoptionsafgørelse ikke anerkendes i Danmark, samt meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske adoptivbørn, hvor den udenlandske adoptionsafgørelse anerkendes i Danmark, men hvor adoptivbarnet ikke bliver dansk statsborger ved gennemførelsen af adoptionen, jf. udlændingebekendtgørelsens § 30, stk. 1, nr. 1, jf. § 40, stk. 1.

Frem til foråret 2011 var sagsbehandlingen tilrettelagt således, at statsforvaltningen – hvis der var en dansk repræsentation i barnets hjemland – bemyndigede repræsentationen til at udstede en opholdssticker

(klistermærke som dokumentation for opholdstilladelsen), som adoptanterne sammen med barnet skulle henvende sig på repræsentationen for at få sat ind i barnets pas. Var der ikke en dansk repræsentation i barnets hjemland, udstedte statsforvaltningen – samtidig med at tilladelsen til adoption af et barn fra et tredjeland blev givet – opholdstilladelsen i form af en opholdssticker, der blev indsat i et laissez-passer til barnet. Laissez-passeret med opholdsstickeren blev sendt til adoptionsorganisationen og udleveret til adoptanterne, som på den måde – umiddelbart efter at have fået tilladelsen til adoption – kunne hente adoptivbarnet i hjemlandet og indrejse direkte i Danmark uden yderligere kontakt med andre myndigheder.

Den 20. maj 2011 trådte der nye regler om udformning af opholdstilladelser i kraft med lov nr. 463 af 18. maj 2011 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.). Lovændringen, der gennemførte Rådets forordning (EF) nr. 380/2008 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, indebærer bl.a., at opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere skal udformes på samme måde i form af et opholdskort med biometriske kendetegn. Det betyder, at der ikke længere kan gives opholdstilladelse i form af en sticker. Opholdskortet kan først udstedes efter udlændingens indrejse i Danmark.

Visumpligtige udlændinge, som opholder sig i hjemlandet, når de meddeles opholdstilladelse, skal derfor have udstedt et særligt visum (et langtidsvisum), jf. udlændingelovens § 4 a, stk. 3, normalt via en dansk repræsentation i udlandet, for at indrejse i Danmark, hvorefter opholdskortet kan udstedes.

Der udstedes normalt ikke opholdskort til udlændinge under 18 år med opholdstilladelse i Danmark, der har fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, når forældremyndighedens indehaver har lovligt ophold, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 1. Der kan udstedes bevis for opholdstilladelsen, hvis der ansøges herom, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 2. Barnet er ikke fritaget for opholdstilladelse, men af praktiske årsager udstedes der ikke et opholdskort, men barnet skal – hvis det er statsborger i et visumpligtigt land – have visum for at indrejse i Danmark, når opholdstilladelsen gives.

Kompetencen til at udstede visum er udtrykkelig fastlagt i udlændingeloven, hvorefter det er Udlændingestyrelsen, der træffer afgørelser herom, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1. Kompetence til visumudstedelse kan endvidere overlades til repræsentationerne og, i særlige tilfælde, til politiet, jf. udlændingelovens § 47, stk. 2, 1. pkt. og § 47 a. Statsforvaltningerne har derimod ikke kompetence på visumområdet.

Statsforvaltningerne behandler selve adoptionssagen, meddeler opholdstilladelse og udsteder laissez-passer til adoptivbørn fra tredjelande. De nye regler om opholdskort betyder, at statsforvaltningerne må sende sagen til Udlændingestyrelsen med henblik på, at Udlændingeservice bemyndiger den relevante repræsentation, dvs. enten en dansk repræsentation i barnets hjemland eller repræsentationen for et land, som Danmark har indgået en repræsentationsaftale med, til at udstede visum til adoptivbarnet. Det forlænger sagsbehandlingstiden, at Udlændingestyrelsen skal inddrages.

6.2. Justitsministeriets forslag til ændringer

Statsforvaltningerne træffer afgørelser om opholdstilladelse til adoptivbørn, og Udlændingestyrelsens afgørelse om visumudstedelse er baseret på afgørelsen om opholdstilladelse.

Sammenhængen mellem adoptionssagen, opholdssagen og den deraf afledte visumsag samt praktiske sagsbehandlingsmæssige hensyn taler for, at statsforvaltningerne i forbindelse med meddelelse af adoptions- og opholdstilladelse og eventuelt udstedelse af laissezpasser til adoptivbarnet samtidig enten bemyndiger den relevante repræsentation til at udstede langtidsvisum eller selv udsteder langtidsvisum til brug for indsættelse i et laissez passer.

Det vil enten være en dansk repræsentation i barnets hjemland eller repræsentationen for et land, som Danmark har indgået repræsentationsaftale med, som bemyndiges til at udstede langtidsvisum.. Adop-

tanterne skal som i dag henvende sig på repræsentationen for at få indsat visumstickeren i barnets rejsedokument.

Det foreslås at ændre udlændingeloven, således at justitsministeren kan beslutte, at statsforvaltningerne får kompetence til at træffe afgørelser om langtidsvisum til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption.

Bemyndigelsen vil blive udmøntet således, at statsforvaltningerne får kompetence til at bemyndige repræsentationerne til at udstede langtidsvisum. Bemyndigelsen vil også kunne anvendes således, at statsforvaltningerne selv vil kunne udstede langtidsvisa.

Udlændingebekendtgørelsen vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser af lovforslaget

Det gældende pointsystem for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse indebærer, at opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse bl.a. afhænger af varigheden af en udlændings beskæftigelse i Danmark. Der stilles således krav om, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år. Der stilles endvidere krav om, at udlændingen skal opnå supplerende point ved enten at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, ved at have færdiggjort en uddannelse eller ved at have bestået Prøve i Dansk 3.

Med lovforslaget foreslås pointsystemet afskaffet. Beskæftigelseskravet gøres mere fleksibelt ved, at udlændingen skal have været i beskæftigelse i 3 år ud af 5 år, og ved at uddannelse sidestilles med beskæftigelse, således at uddannelsesforløb kan medregnes på lige fod med beskæftigelse ved opgørelse af beskæftigelseskravet.

Beskæftigelsesgraden for indvandrere fra ikke-vestlige lande er højere blandt mænd end kvinder, og på den baggrund vurderes det, at de foreslåede ændringer af reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse kan have ligestillingsmæssige konsekvenser. De foreslåede ændringer kan medvirke til at give kvinder, der er indvandret fra ikke-vestlige lande, et styrket incitament til at komme i uddannelse og til at etablere sig og blive på arbejdsmarkedet. Dermed kan antallet af kvinder i beskæftigelse stige. På den baggrund vurderes lovforslaget at have positive ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med forslaget udvides Flygtningenævnet med repræsentanter fra Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet. Udvidelsen af Flygtningenævnet vil medføre merudgifter for staten i forbindelse med bl.a. vederlæggelse af de nye nævnsmedlemmer, ligesom der afsættes midler til Dansk Flygtningehjælps varetagelse af opgaver forbundet med generel faglig bistand til de medlemmer, der er udpeget af Dansk Flygtningehjælp, herunder løbende afholdelse af kurser m.v. for disse medlemmer, samt udarbejdelse af generelle notater om asylretlige emner m.v. Merudgifterne udgør 11,5 mio. kr. i 2013 og 8,3 mio. kr. årligt fra 2014 og frem. Det er i den forbindelse forudsat, at 1,3 mio. kr. af merudgifterne årligt anvendes til Dansk Flygtningehjælps varetagelse af opgaver forbundet med generel faglig bistand og udarbejdelse af generelle notater om asylretlige emner m.v. Forslagets merudgifter indbudgetteres på forslaget til finansloven for 2013.

Forslaget om revision af reglerne om tidsubegrænset ophold forventes at medføre begrænsede merudgifter i forbindelse med en øget sagsbehandling i Udlændingestyrelsen. Merudgifterne hertil vil blive finansieret inden for Justitsministeriets eksisterende rammer.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

11. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

12. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder forslag om justering af udlændingelovens regler om udvisning af kriminelle udlændinge. Med hensyn til udvisning af EU-borgere henvises der til afsnit 5.1.2.

13. Hørte myndigheder m.v.

Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Ankestyrelsen (tidligere Familiestyrelsen), Børnerådet, Børns Vilkår, CFU – Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danes Worldwide, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Missionsråd, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Europabevægelse, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finansrådet, Flygtningenævnet, Flygtninge Under Jorden, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færørenes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), HK/Danmark, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Fredsfonden, Københavns Byret, Københavns Kommune, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen »Et barn To forældre«, Landsorganisation af kvindekrisecentre, Landsorganisationen i Danmark, Mellemfolkeligt Samvirke, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Samtlige byretter, DJØF, SOS mod Racisme, UNHCR, Ægteskab uden Grænser og 3F.

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen.	Med forslaget udvides Flygtningenævnet med repræsentanter fra Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet. Udvidelsen af Flygtningenævnet vil medføre merudgifter for staten i forbindelse med bl.a. vederlæggelse af de nye nævnsmedlemmer, ligesom der afsættes midler til Dansk Flygtningehjælps varetagelse af opgaver forbundet med generel faglig bistand til de medlemmer,

		der er udpeget af Dansk Flygtningehjælp, herunder løbende afholdelse af kurser m.v. for disse medlemmer, samt udarbejdelse af generelle notater om asylretlige emner m.v. Merudgifterne udgør 11,5 mio. kr. i 2013 og 8,3 mio. kr. årligt fra 2014 og frem. Det er i den forbindelse forudsat, at 1,3 mio. kr. af merudgifterne årligt anvendes til Dansk Flygtningehjælps varetagelse af opgaver forbundet med generel faglig bistand og udarbejdelse af generelle notater om asylretlige emner m.v. Forslagets merudgifter indbudgetteres på forslaget til finansloven for 2013. Forslaget om revision af reglerne om tidsubegrænset ophold forventes at medføre begrænsede merudgifter i forbindelse med en øget sagsbehandling i Udlændingestyrelsen. Merudgifterne hertil vil blive finansieret inden for Justitsministeriets eksisterende rammer. Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder forslag om justering af udlændingelovens regler om udvisning af kriminelle udlændinge. Med hensyn til udvisning af EU-borgere henvises der til afsnit 5.1.2.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 12, indebærer bl.a., at udlændinge med opholdstilladelse som flygtninge efter udlændingelovens §§ 7 og 8, som er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, i dag skal opfylde en række af de betingelser, der stilles for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de ønsker ægtefællesammenføring.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 9, stk. 12, således at de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse ikke skal gælde for herboende udlændinge med opholdstilladelse som flygtninge efter udlændingelovens §§ 7 og 8.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.8.2.

Til nr. 2

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, at en herboende udlænding normalt kun kan opnå ægtefællesammenføring, hvis vedkommende ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 12, nr. 4, således at modtagelse af hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, ikke skal være til hinder for opnåelse af ægtefællesammenføring.

Selvforsørgelseskravet vil dermed svare til det foreslåede krav om selvforsørgelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 og 3.8.

Til nr. 3

Efter udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 5, kan en herboende udlænding normalt kun opnå ægtefællesammenføring, hvis vedkommende har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.

Det foreslås at ophæve § 9, stk. 12, nr. 5.

Det betyder, at ægtefællesammenføring fremover ikke vil være betinget af, at den herboende har underskrevet en integrationserklæring eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.8.

Til nr. 4

Efter udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 6, kan en herboende udlænding normalt kun opnå ægtefællesammenføring, hvis vedkommende har bestået Prøve i Dansk 2 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Det foreslås at ændre kravet om bestået af Prøve i Dansk 2 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau til et krav om bestået af Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Forslaget indebærer, at danskkravet ændres til krav om bestået Prøve i Dansk 1 eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Danskkravet i § 9, stk. 12, om ægtefællesammenføring til herboende udlændinge vil dermed svare til det foreslåede danskkrav for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 og 3.8.

Til nr. 5

Det foreslås at ophæve udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 7 og 8.

Efter disse bestemmelser er ægtefællesammenføring til herboende udlændinge betinget af, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, medmindre den herboende person er førtidspensionist, og enten har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Endvidere foreslås det, at disse krav erstattes af et krav om, at den herboende udlænding har været under uddannelse, i ordinær beskæftigelse eller har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor ægtefællesammenføring vil kunne meddeles. jf. den foreslåede nye bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 6.

Kravet vil dermed svare til det foreslåede krav vedrørende beskæftigelse eller uddannelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5 og 3.8.

Til nr. 6

Efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 13, skal en herboende udlænding som betingelse for ægtefællesammenføring ikke opfylde de betingelser, der gælder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler herom, dvs. pointsystemet. Tilsvarende gælder, hvis udlændingen helt eller delvist er undtaget fra at skulle opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Denne ordning foreslås videreført, således at bestemmelsen i § 9, stk. 13, foreslås justeret som følge af, at pointsystemet foreslås ophævet og som følge af de foreslåede justeringer af, hvornår en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset at betingelserne herfor ikke er opfyldt, dvs. de tilfælde, der er omfattet af § 11, stk. 10 (om udlændinge, der indgiver ansøgning inden det fyldte 19. år), stk. 11 (om udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark), stk. 14 (om udlændinge, der er undtaget som følge af Danmarks internationale forpligtelser) og stk. 15 (om udlændinge med opholdstilladelse efter § 7 eller 8).

Der henvises til afsnit 3.1 og 3.6.3.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 14, 1. pkt. anses beskæftigelseskravet i sager om ægtefællesammenføring, der er omfattet af § 9, stk. 12, for opfyldt, hvis den herboende udlænding oppebærer dansk folkepension.

Denne bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 10, hvorefter der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som oppebærer dansk folkepension, uanset at udlændingen ikke opfylder beskæftigelseskravet.

Det foreslås at ændre § 9, stk. 14, 1. pkt., således at bestemmelsen svarer til den foreslåede nye affattelse af 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Den foreslåede ændring indebærer, at en herboende udlænding, der ønsker ægtefællesammenføring, ikke skal opfylde kravet om beskæftigelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, hvis vedkommende har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension.

Forslaget om at ændre henvisningen i bestemmelsen fra § 9, stk. 12, nr. 7 og 8 til § 9, stk. 12, nr. 6 er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 5, hvorved § 9, stk. 12, nr. 7 og 8, foreslås ophævet og erstattet af et nyt nr. 6 i § 9, stk. 12.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6.3.

Til nr. 8

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 14, 2. pkt. ændres henvisningen til nr. 7 og 8 til nr. 6, som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter den gældende § 9, stk. 12, nr. 7 og 8, ophæves, og der i stedet indsættes et nyt nr. 6.

Til nr. 9

Ved den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at ophæve kravet om, at en udlænding skal opnå mindst 100 point for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises lovforslaget almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 4, der bliver stk. 3, er en konsekvens af, at kravet om opnåelse af point som betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, hvorved § 11, stk. 3, ophæves.

Der henvises til afsnit 3.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 3, nr. 1, indebærer, at opholdskravet ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse ændres fra 4 år til 5 år.

En udlænding skal således som udgangspunkt have haft 5 års lovligt ophold her i landet for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved opgørelsen af perioden på 5 år skal perioder, hvor udlændingen har opholdt sig uden for landet, som i dag som udgangspunkt fratrækkes, medmindre der er tale om kortvarige udlandsophold f.eks. i forbindelse med ferie. Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås der givet visse styrkede muligheder for, at ophold i udlandet kan medregnes ved opgørelsen af opholdskravet, og der foreslås derfor indsat en henvisning hertil i bestemmelsen.

Som hidtil kan udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, selvom bl.a. opholdskravet ikke opfyldes. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, jf. hertil udlændingelovens § 11, stk. 11, der videreføres uændret.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 1, skal 5-årsperioden regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet. Med hensyn til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2 (asyl), skal 5-årsperioden regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse.

Den tidsmæssige betingelse kan opfyldes både hvis udlændingen har haft opholdstilladelse efter samme bestemmelse i hele perioden, og hvis udlændingen skifter opholdsgrundlag under opholdet. En udlænding, som er familiesammenført med en herboende ægtefælle eller samlever efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan dog kun opfylde den tidsmæssige betingelse ved ét og samme ægteskab eller samlivsforhold. Bliver den pågældende skilt og gift på ny, starter opgørelsen af den tidsmæssige betingelse forfra.

Den foreslåede ændring indebærer endelig, at det præciseres i bestemmelsen, at udlændinge, der skal virke som religiøse forkyndere, missionærer m.v., kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. herved den foreslåede henvisning til bestemmelsen i udlændingelovens § 9 f.

Religiøse forkyndere kan normalt få opholdstilladelse for 7 måneder med mulighed for forlængelse i op til 3 år. Disse udlændinge kan således ikke opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, da de ikke kan opfylde opholdskravet. En religiøs forkynder med vielseskompetence har dog mulighed for at få opholdstilladelsen forlænget uden øvre tidsmæssig grænse. I dag meddeles religiøse forkyndere med vielseskompetence efter udlændingemyndighedernes praksis således tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis de opfylder betingelserne herfor. Med den foreslåede ændring præciseres det i bestemmelsen, at udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f også er omfattet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Bestemmelserne i den gældende § 11, stk. 4, 3. og 4. pkt., hvorefter en udlænding med opholdstilladelse efter fribyordningen, jf. § 9 c, stk. 4, og medfølgende familie med ophold efter § 9 c, stk. 1, ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, foreslås flyttet til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Formålet hermed er at skabe en bedre indholdsmæssig sammenhæng. Ændringen er derfor udelukkende af lovteknisk karakter.

Det foreslås på den baggrund at ophæve bestemmelserne i § 11, stk. 4, 3. og 4. pkt.

Der henvises lovforslaget almindelige bemærkninger, pkt. 3.6.3.

Til nr. 13

Det forslås, at selvforsørgelseskravet ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse ændres, jf. herved den foreslåede ændring af § 11, stk. 4, nr. 5, der bliver stk. 3, nr. 5.

Forslaget indebærer, at modtagelse af hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller modtagelse af ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, ikke er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der er ikke tilsigtet øvrige ændringer af selvforsørgelseskravet.

Med den foreslåede ændring vil selvforsørgelseskravet ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse svare til selvforsørgelseskravet i sager om meddelelse af ægtefællesammenføring efter § 9, stk. 1, nr. 1, jf. § 9, stk. 5. Bestemmelsen forudsættes administreret i overensstemmelse med praksis ved sager om ægtefællesammenføring.

Den foreslåede undtagelse for selvforsørgelseskravet omfatter hjælp til enkeltudgifter, herunder til sygebehandling m.v., særlig hjælp vedrørende børn og hjælp til flytning, efter lov om aktiv socialpolitik §§ 81-85 og integrationslovens §§ 35-39. De nævnte bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven omhandler hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter. De beløb, der udbetales i medfør af disse bestemmelser, vil ofte være beskedne og ikke umiddelbart have betydning for parrets evne til

selvforsørgelse, hvorfor modtagelse af sådanne ydelser typisk ikke vil være til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er dog udlændingemyndighederne, som i hver enkelt sag vurderer, om der er tale om en ydelse, der ikke er omfattet af selvforsørgelseskravet, og som derfor ikke er til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved vurderingen af, om en enkeltstående ydelse kan anses for at være af mindre beløbsmæssig størrelse, skal der lægges vægt på, om ydelsen har en sådan karakter og størrelse, at den ikke antages at have indflydelse på udlændingens evne til selvforsørgelse. Det kan forekomme, at ydelser, som er begrundet i enkeltstående tilfælde, udbetales flere gange. Udlændingestyrelsen vil i sådanne tilfælde foretage en vurdering af, hvorvidt hjælpen kan anses som enkeltstående ydelser. Der lægges herved afgørende vægt på, om hjælpen er udbetalt over en kort periode.

Som eksempler på ydelser, der må sidestilles med eller træder i stedet for løn eller pension, kan nævnes:

– Ledighedsydelse udbetalt til personer, der opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse med henblik på en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.
– Ledighedsydelse til ansatte i fleksjob i forbindelse med afholdelse af ferie.
– Tillæg efter aktivlovens § 27 a, som kan udbetales til førtidspensionister, der ikke kan få fuld pension som følge af betingelserne om optjening (såkaldte brøk-førtidspensionister).

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at vedkommende ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, bortset fra enkeltstående mindre ydelser eller ydelser der må sidestilles med løn eller pension.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingestyrelsen vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Med den foreslåede ændring af § 11, stk. 4, nr. 6, der bliver stk. 3, nr. 6, præciseres det, at kravet om, at en udlænding skal underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, følger af integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 4, nr. 7, der bliver stk. 3, nr. 7, indebærer, at danskkravet ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fastsættes til krav om bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside, www.nyidanmark.dk, blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 1.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 3, nr. 8, er det en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har været under uddannelse, i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 5 og 6, i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den nærmere beregningen af, om en udlænding har været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år, er reguleret i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 5 og 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Selvstændig erhvervsvirksomhed medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 30 timer om ugen.

Det forudsættes, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, dvs. der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skatteväesenet, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fra en selvstændig erhvervsdrivende bør udlændingen som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt, samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig. Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan medregnes på lige fod med andre former for beskæftigelse efter principperne i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Kravet om beskæftigelses eller uddannelse gælder ikke for udlændinge, der forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse har nået folkepensionsalderen, eller for udlændinge, der forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse har fået tildelt førtidspension, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Udlændinge, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, er ligeledes ikke omfattet af bestemmelsen, jf. § 11, stk. 10. Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Tilsvarende gælder betingelsen ikke for udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, jf. herved § 11, stk. 11.

Endelig finder betingelsen ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. herved § 11, stk. 12, der bliver stk. 14.

Efter den foreslåede § 11, stk. 3, nr. 9, er det en betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet, hvis udlændingen kan godtgøre at være lønmodtager i en uopsagt tidsubegrænset stilling og ikke at arbejde i en virksomhed, som er under likvi-

dation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen kan godtgøre at være selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen på anden måde kan godtgøre, at udlændingen forventer at være tilknyttet arbejdsmarkedet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingen må antages at være under uddannelse, hvis udlændingen kan godtgøre at være optaget på en videregående uddannelse på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5 og 3.6.3.

Til nr. 17

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, indeholder en nærmere regulering af, i hvilke tilfælde en udlænding kan medregne ophold i udlandet ved beregning af opholdskravet i § 11, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 3, nr. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 1, indgår ophold i udlandet som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

Bestemmelsen omfatter følgende grupper:

1) Herboende udlændinge, der som statsansatte gør tjeneste i udlandet, og andre herboende udlændinge i offentlig ansættelse, der er udsendt til tjeneste i udlandet uden at være pligtige til en sådan udsendelse, herunder f.eks. ansatte ved danske institutter i udlandet.
2) Herboende udlændinge, der er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet som ansat af en herværende privat virksomhed eller forening af en vis størrelse. Virksomheden eller foreningen skal have mindst 10 ansatte.
3) Herboende udlændinge, der er ansat i en international organisation.
4) Herboende udlændinge, der er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet af en dansk hjælpeorganisation.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 2, indgår ophold i udlandet i forbindelse med, at en ægtefælle eller fast samlever er udstationeret eller udsendt til udlandet af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

Bestemmelsen omfatter herboende udlændinge, der er ægtefælle eller fast samlever til en udlænding nævnt oven for under pkt. 1-4, eller til en dansk statsborger i en tilsvarende situation.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 3, indgår ophold i udlandet som led i beskæftigelse eller uddannelse, hvis væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold taler derfor. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Bestemmelsen forudsættes anvendt i tilfælde, hvor den pågældende udlænding ikke er udstationeret eller udsendt, men hvor udlandsopholdet har en lignende karakter. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om ansættelse inden for samme koncern, eller hvis en forsker af hensyn til sin videre forskning her i landet opholder sig udlandet, og hvor der dermed foreligger en vis kontinuitet i det arbejde, den pågældende udfører.

Tilsvarende kan nævnes et tilfælde, hvor en herboende udlænding har afsluttet en uddannelse i udlandet, som må forventes at forbedre udlændingens kompetencer i forhold til den pågældendes stilling i Danmark. Det kan f.eks. være, hvis en udlænding fuldfører en MBA-uddannelse i udlandet som indholdsmæssigt har relevans for den pågældendes arbejde her i landet.

Bestemmelsen forudsætter, at der er en sammenhæng mellem den pågældendes stilling i Danmark og

den pågældendes beskæftigelse eller uddannelse i udlandet. Endvidere forudsættes det, at den pågældende har været i beskæftigelse her i landet på det tidspunkt, hvor udlandsopholdet påbegyndes. Endelig forudsættes det, at udlændingen har orlov fra sin arbejdsplads her i landet, således at udlændingen som udgangspunkt må forventes at genoptage arbejdet i Danmark efter endt orlov.

Bestemmelsen finder f.eks. anvendelse på en udenlandsk forsker, der har opholdstilladelse her i landet, men som i en periode opholder sig i udlandet som led i et forskningsforløb. Ved vurderingen af, om der er tale om et forskningsforløb, kan det indgå, om forskerens kvalifikationer er godkendt af en offentlig forskningsinstitution eller et offentligt forskningsråd.

Bestemmelsen finder endvidere anvendelse, hvis udlændingen, som led i sin danske ansættelse, får ansættelse i udlandet inden for f.eks. samme koncern. Ansættelsesforholdet skal således være inden for samme koncern eller virksomhed. Det skal dokumenteres, at den danske del af koncernen eller virksomheden er del af en international koncern eller virksomhed med afdelinger i mindst ét andet land end Danmark. Det må bero på en konkret vurdering, om der er tale om en international koncern eller virksomhed. Der kan typisk være tale om en koncernvirksomhed, der omfatter et moderselskab og et datterselskab. Der kan dog også være tale om en dansk virksomhed, der har etableret underenheder som f.eks. divisioner, filialer eller kontorer i udlandet, uden at disse er etableret som et egentligt datterselskab. Det må i disse tilfælde sikres, at der er tale om reel virksomhedsdrift i udlandet. Den udenlandske del af koncernen eller virksomheden kan både være placeret i et EU-land eller i et land uden for EU.

Muligheden for at medregne sådanne ansættelsesperioder er betinget af, at den pågældende udlænding på tidspunktet for udrejsen er fastansat i den danske del af koncernen eller virksomheden. Bestemmelsen omfatter således f.eks. ikke vikarer. Der må endvidere ikke være tale om et egentligt skift af ansættelsesforhold, og udlændingen skal under opholdet i udlandet fortsat have tilknytning til den danske del af virksomheden.

Der stilles herudover krav om, at koncernen eller virksomheden har en vis størrelse. Dette skal bl.a. sikre, at der er tale om et reelt koncernforhold, og at der ikke er tale om et forsøg på omgåelse af udlændingelovens regler.

Det forudsættes, at den danske del af koncernen eller virksomheden skal have mindst 10 ansatte målt som det gennemsnitlige antal ansatte over en periode på 1 år. Ved opgørelsen af antallet af ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde. Der skal dog ikke medregnes ansatte med offentligt tilskud og personer, der er ansat i henhold til en ansættelsesaftale, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Til nr. 18

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, indeholder en nærmere regulering af, hvorledes det skal beregnes, om en udlænding har været i beskæftigelse i mindst 3 ud af 5 år.

Som det fremgår, sondrer bestemmelsen mellem fuldtids- og deltidsarbejde.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, nr. 1, indgår ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer om ugen (fuldtidsbeskæftigelse), med den fulde varighed af det pågældende ansættelsesforhold.

En udlænding, som har haft fuldtidsbeskæftigelse i form af mindst 30 timers beskæftigelse om ugen her i landet i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, opfylder beskæftigelseskravet.

Det er ikke en betingelse, at der har været tale om uafbrudt fuldtidsbeskæftigelse i 3 år. Kravet vil således også være opfyldt, hvis udlændingen inden for de sidste 5 år har været uden beskæftigelse i to eller flere perioder, der i alt udgør maksimalt 2 år.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, nr. 2, indebærer, at ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mellem 15 og 30 timer om ugen (deltidsbeskæftigelse), indgår med en forholdsmæssig del af ansættelsesperioden. Den forholdsmæssige del udgør 3/5 af den samlede ansættelsesperiode.

En udlænding, som har haft deltidsbeskæftigelse i 15 til 30 timer om ugen i 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, opfylder beskæftigelseskravet.

Fuldtidsbeskæftigelse og deltidsbeskæftigelse kan kombineres således, at perioder med fuldtidsperiode kan suppleres af perioder med deltidsbeskæftigelse. Har en udlænding f.eks. haft 2 ½ års deltidsbeskæftigelse og dernæst 1½ års fuldtidsbeskæftigelse vil den pågældende således opfylde beskæftigelseskravet.

Bestemmelserne omfatter ordinær beskæftigelse, dvs. lønnet beskæftigelse uden offentligt tilskud.

Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Dette svarer til, hvad der gælder i dag.

Udlændinge, der har fået tildelt førtidspension, skal ikke opfylde beskæftigelseskravet, jf. herved den foreslåede ændring af § 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår. Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage, barsel m.v. inden for rammerne af ansættelsesforholdet indgår i beregningen af beskæftigelseskravet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, nr. 3, indgår ansættelsesforhold i udlandet, hvis udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, med den fulde varighed af det pågældende ansættelsesforhold dog højst med 2 år.

Bestemmelsen omfatter følgende grupper:

1) Herboende udlændinge, der som statsansatte gør tjeneste i udlandet, og andre herboende udlændinge i offentlig ansættelse, der er udsendt til tjeneste i udlandet uden at være pligtige til en sådan udsendelse, herunder f.eks. ansatte ved danske institutter i udlandet.
2) Herboende udlændinge, der er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet som ansat af en herværende privat virksomhed eller forening af en vis størrelse. Virksomheden eller foreningen skal have mindst 10 ansatte.
3) Herboende udlændinge, der er ansat i en international organisation.
4) Herboende udlændinge, der er udsendt for at gøre tjeneste i udlandet af en dansk hjælpeorganisation.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, nr. 4, indgår ansættelsesforhold i udlandet, hvis udlændingen har haft beskæftigelse i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller faste samlever er udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i stk. 5, nr. 3, med den fulde varighed af ansættelsesforholdet, dog højst med 2 år.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 3, og der henvises for en nærmere beskrivelse af bestemmelsen til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17 og de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, nr. 5, indgår ansættelsesforhold i udlandet, hvor væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold her i landet taler derfor, med den fulde varighed af ansættelsesforholdet, dog højst med 1 år.

Bestemmelsens anvendelsesområde svarer til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 3, hvor der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love

at erklære, at udlændingen opfylder beskæftigelseskravet på baggrund af ordinær beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed. Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingestyrelsen vil i forbindelse med sagsbehandlingen kontrollere udlændingens oplysninger i indkomstregistret for så vidt angår ansættelsesforhold her i landet. Såfremt Udlændingestyrelsens opslag i indkomstregistret giver styrelsen anledning til tvivl om de modtagne oplysninger, vil udlændingen blive anmodet om at fremsende yderligere dokumentation.

Særligt for så vidt angår ansættelsesforhold i udlandet, kan Udlændingestyrelsen anmode den pågældende om at fremsende ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæringer og lønsedler for den pågældende periode.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær fuldtidsbeskæftigelse men indgår ved opgørelsen af et uddannelsesforløb, i det omfang praktikken er del af uddannelsesforløbet og dermed pointgivende efter ECTS pointsystemet. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6.

Hvis en udlænding har været beskæftiget flere steder samtidig, anses udlændingen for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse, hvis den samlede ugentlige arbejdstid har været på gennemsnitlig mindst 30 timer.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, regulerer beregningen af, om en udlænding har været under uddannelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, nr. 1, indgår uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har afsluttet en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse, med den periode, hvor udlændingen har været optaget på uddannelsen, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en del af den gymnasiale uddannelse eller erhvervsuddannelsen er gennemført i udlandet, når bevis for uddannelsen er udstedt af en herværende uddannelsesinstitution, og når udlandsopholdet alene udgør en mindre del af det samlede uddannelsesforløb, dvs. som udgangspunkt under halvdelen af den normerede uddannelsesperiode.

Det foreslås i § 11, stk. 6, nr. 2, at uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har været optaget på en videregående uddannelse på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, der beregnes på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). 60 ECTS-point svarer til en fuldtidsstuderendes arbejde i 1 år. Uddannelsesforløb i udlandet som led i en uddannelse indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, dog højst med 1 år.

Forslaget betyder, at den fulde varighed af en uddannelse på en videregående uddannelse, dvs. en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse, en videregående kunstnerisk uddannelse, eller andre videregående uddannelser, som udbydes på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, kan medregne ved opgørelse af kravet om beskæftigelse eller uddannelse i 3 ud af 5 år.

Varigheden af uddannelsesforløbet opgøres på baggrund af det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). ECTS angiver, hvor stor en samlet arbejdsindsats – målt i tid – der skal til for at gennemføre en uddannelse.

Et års fuldtidsarbejde svarer som nævnt til 60 ECTS-point, mens 6 måneders fuldtidsarbejde svarer til 30 ECTS-point.

Udlændinge som har opnået 180 ECTS-point, vil opfylde beskæftigelseskravet. Det kræves, at udlændingen er i beskæftigelse eller under uddannelse på tidspunktet, hvor der vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Der følger ikke noget krav om, at det skal være samme uddannelse, som danner grundlag for ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslaget betyder endvidere, at f.eks. en udlænding som har haft et 2 årigt uddannelsesforløb, dvs. opnået 120 ECTS-point, skal arbejde i 1 år fuldtid for at opfylde beskæftigelseskravet. Tilsvarende vil en udlænding, der har haft 2½ års deltidsarbejde, og som efterfølgende påbegynder en uddannelse, og som har haft 1½ års uddannelsesforløb, dvs. opnået 90 ECTS-point, opfylde beskæftigelseskravet.

Uddannelsesforløb i udlandet som led i en uddannelse her i landet indgår med den fulde varighed af det udenlandske uddannelsesforløb, dog højst med 1 år.

Varigheden af udlandsopholdet beregnes som udgangspunkt på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS).

Såfremt udlændingen er optaget på en uddannelse på en uddannelsesinstitution i udlandet, som ikke benytter ECTS, må udlændingen på anden vis dokumentere varigheden af uddannelsesforløbet. Det kan f.eks. være i form af dokumentation for bestået uddannelse eller beståede eksamener.

Forslaget betyder f.eks., at en udlænding, der som del af en i Danmark påbegyndt professionsbacheloruddannelse opnår 60 ECTS-point ved en uddannelsesinstitution i udlandet, kompenseres for, hvad der svarer til et års fuldtidsarbejde ved opgørelsen af beskæftigelseskravet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, nr. 3, indgår uddannelsesforløb i udlandet, hvor en udlænding har afsluttet en uddannelse, og hvor væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold her i landet taler derfor, med den fulde varighed af uddannelsesforløbet, dog højst med 1 år.

Bestemmelsen forudsætter, at udlændingen er i beskæftigelse, og at udlændingen har fået orlov fra sin danske arbejdsplads for at påbegynde uddannelsesforløbet i udlandet, således at udlændingen som udgangspunkt må forventes at genoptage arbejdet i Danmark efter endt orlov. Der skal således være en vis sammenhæng mellem den pågældendes stilling i Danmark, og det forløb den pågældende ønsker orlov til.

Herudover skal væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold tale for at lade opholdet i udlandet indgå i beregningen af beskæftigelseskravet. Væsentlige hensyn til den enkelte udlændings beskæftigelsesforhold vil f.eks. være, hvis en udlænding har afsluttet en uddannelse i udlandet, som må forventes at forbedre udlændingens kompetencer i forhold til den pågældendes stilling i Danmark. Det kan f.eks. være, hvis en udlænding fuldfører en MBA-uddannelse i udlandet som indholdsmæssigt har relevans for den pågældendes arbejde her i landet.

Det er et krav, at beskæftigelse og uddannelse ligger inden for de 5 år, inden for hvilke beskæftigelseskravet opgøres.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen opfylder beskæftigelseskravet på baggrund af uddannelse.

Herudover skal udlændingen sandsynliggøre, at betingelsen er opfyldt. Dokumentation for afsluttet uddannelse kan ske ved fremsendelse af kopi af eksamensbevis.

Erklæringen samt yderligere dokumentation skal indsendes til Udlændingestyrelsen i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Såfremt den indsendte dokumentation giver Udlændingestyrelsen anledning til tvivl, vil udlændingen blive anmodet om at fremsende yderligere dokumentation.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvens af, at § 11, stk. 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 20

Den foreslåede ændring indebærer, at der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension, selvom udlændingen ikke opfylder beskæftigelses- og uddannelseskravet, jf. § 11, stk. 3, nr. 8.

I forhold til den gældende bestemmelse indebærer den foreslåede ændring, at også udlændinge, der har nået folkepensionsalderen, men som ikke har optjent ret til folkepension, er undtaget fra såvel det løbende beskæftigelses- og uddannelseskrav (hvorefter der kræves beskæftigelse eller uddannelse i 3 ud af de seneste 5 år) og det aktuelle beskæftigelses- og uddannelseskrav (hvorefter udlændingen skal være i beskæftigelse eller uddannelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.) Tilsvarende vil også udlændinge, der er tildelt førtidspension være omfattet af bestemmelsen.

Som hidtil vil udlændinge, der oppebære dansk folkepension, være omfattet af bestemmelsen.

Den pågældende skal opfylde de øvrige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Folkepensionsalderen fremgår af § 1 a i lov om social pension.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Der er tale om en konsekvens af, at § 11, stk. 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, at der indsættes et nyt nr. 8 og 9 i § 11, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og at § 11, stk. 5 og 6, nyaffattes ved lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 22

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 12, kan en udlænding over 18 år, der inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, medregne den periode, hvori udlændingen har modtaget støtte, ved beregning af, om kravet om uddannelse eller beskæftigelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 8, er opfyldt.

Modtager udlændingen på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, sådan støtte, finder kravet i § 11, stk. 3, nr. 9, om beskæftigelse eller uddannelse på dette tidspunkt ikke anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 13, hvorefter der ikke kan gives tidsubegrænset ophold til en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, (fribyordningen) og dennes medfølgende familiemedlemmer med ophold, svarer til den gældende § 11, stk. 4, nr. 1, 3. og 4. pkt., som ved lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås ophævet.

Formålet hermed er at skabe en bedre indholdsmæssig sammenhæng. Ændringen er derfor udelukkende af lovteknisk karakter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Der er tale om en konsekvens af, at § 11, stk. 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, at der indsættes et

nyt nr. 8 og 9 i § 11, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 16 og at § 11, stk. 5 og 6 nyaffattes ved lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 24

Det foreslås, at en udlænding, uanset at betingelserne i § 11, stk. 3, nr. 4-9, ikke er opfyldt, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og hvis udlændingen har vist vilje til integration i det danske samfund.

Bestemmelsen forudsættes anvendt i forhold til udlændinge med opholdstilladelse som flygtning, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller med beskyttelsesstatus efter § 7, stk. 2, som ikke har opfyldt de almindelige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, og som ikke efter 5 års ophold er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse med henvisning til internationale forpligtelser, jf. herved udlændingelovens § 11, stk. 12, der bliver stk. 14.

Der henvises til afsnit 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Der er tale om en konsekvens af, at § 11, stk. 3, ophæves, jf. ændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 26

Der er tale om en konsekvens af, at § 11, stk. 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 27

Det foreslås at ændre bestemmelsen i § 24 b, stk. 1, og § 24 b, stk. 3, 1. pkt., således at ordene "med sikkerhed" udgår. Tilsvarende foreslås § 26, stk. 2, ændret således, at ordene "med sikkerhed" udgår.

Forslaget indebærer, at en udlænding fremover skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter udlændingelovens §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Tilsvarende gælder udvisning efter § 24 b, stk. 3.

Forslaget indebærer endvidere, at en udlænding udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det er ikke længere et krav, at udvisning med sikkerhed skal være i strid med Danmarks internationale konventioner, førend der ikke kan ske udvisning.

Det er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Der henvises til afsnit 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Efter udlændingelovens § 24 b, stk. 1, som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 27, udvises en udlænding betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Efter den foreslåede ændring af § 24 b, stk. 1, gælder stk. 1 ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).

Der henvises til afsnit 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Der er tale om en konsekvens af, at § 11, stk. 3, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 30

Der er tale om en konsekvens af, at der efter § 11, stk. 11, indsættes to nye stykker, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 22, således at det nuværende stk. 12 herefter bliver stk. 14.

Til nr. 31

Der er tale om en ændring som følge af lov nr. 463 af 18. maj 2011 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.), jf. afsnit 6.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 46 c indebærer, at justitsministeren kan bemyndige andre myndigheder end Udlændingestyrelsen til at udstede visum efter udlændingelovens § 4 a, stk. 3, (langtidsvisum) til mindreårige udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på adoption.

Det er statsforvaltningerne, der efter bemyndigelse træffer afgørelse om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, til mindreårige udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på adoption, jf. udlændingebekendtgørelsens § 40, stk. 1, jf. § 30, stk. 1, nr. 1.

Justitsministeriet vil således ændre udlændingebekendtgørelsen, således at statsforvaltningerne bemyndiges til at træffe afgørelse om udstedelse af langtidsvisum i disse sager.

Den foreslåede ændrede affattelse af § 46 c er endvidere justeret sprogligt, således at det tydeligt fremgår, at det alene er afgørelser vedrørende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption, og ikke andre typer afgørelser efter § 9, stk. 1, nr. 3, der kan overlades til andre myndigheder end Udlændingestyrelsen.

Der henvises til afsnit 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Forslaget indebærer, at Flygtningenævnet udvides med et medlem, som indstilles af Dansk Flygtningehjælp, og et medlem, som gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement.

Flygtningenævnet vil således ved behandlingen af en konkret sag fremover bestå af 5 medlemmer. Udover formanden eller næstformanden, der er dommere, drejer det sig om en advokat, et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement.

Kun ansatte, der her i landet gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, kan repræsentere Udenrigsministeriet i Flygtningenævnet. Det betyder, at et nævnsmedlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriet, og som udstationeres i udlandet, ophører som nævnsmedlem.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33

Efter lovforslagets § 1, nr. 33, foreslås det at ophæve udlændingelovens § 53, stk. 2, 3. pkt., hvorefter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration (nu justitsministeren) fastsætter antallet af næstformænd og andre medlemmer.

I praksis tilrettelægger Flygtningenævnets Sekretariat, hvor mange nævnsmøder der kan afholdes, henset til antallet af sager og antallet af ansatte i sekretariatet til at varetage nævnsmøderne. Når sekretariatet har fastlagt antallet af nævnsmøder i en periode, drøftes det på et møde i koordinationsudvalget, om der

er et tilstrækkeligt antal nævnsmedlemmer fra de enkelte organisationer og myndigheder til at dække de planlagte møder forsvarligt. I modsat fald anmoder de enkelte medlemmer af koordinationsudvalget deres egen organisation eller myndighed om, at der indstilles et antal nye medlemmer til Flygtningenævnet, hvorefter organisationen eller myndigheden indstiller et antal nye medlemmer, som Flygtningenævnets formandskab og koordinationsudvalget herefter godkender.

Denne praksis opretholdes.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Det følger bl.a. af udlændingelovens § 53, stk. 3, 2. pkt., at dommerne beskikkes efter indstilling fra Domstolsstyrelsen og advokaterne efter indstilling fra Advokatrådet.

Ved den foreslåede ændring af § 53, stk. 3, 2. pkt., indstilles de øvrige medlemmer af Flygtningenævnet af henholdsvis Dansk Flygtningehjælp, udenrigsministeren og justitsministeren.

Forslaget indebærer, at nævnsmedlemmerne, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, beskikkes efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, at nævnsmedlemmerne, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, beskikkes efter indstilling fra udenrigsministeren, og at medlemmerne, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement, beskikkes efter indstilling fra justitsministeren.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35 og 36

Efter de foreslåede ændringer af § 53, stk. 4, beskikkes Flygtningenævnets medlemmer for en periode på 4 år med ret til genbeskikkelse for en periode på yderligere 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke længere kan finde sted.

Forslagene indebærer, at medlemmer af Flygtningenævnet højst kan sidde 8 år, hvorefter hvervet som nævnsmedlem ophører.

Inden for beskikkelses- og genbeskikkelsesperioden kan nævnsmedlemmerne som i dag udtræde efter eget ønske, ligesom et medlem udtræder, ved udgangen af den måned, hvor medlemmet fylder 70 år, eller når betingelserne for medlemmets beskikkelse ikke længere er opfyldt, dvs. når et medlems ansættelse i Udenrigsministeriet eller Justitsministeriet ophører, når et medlem deponerer sin advokatbestalling, eller når en dommer går af. Dansk Flygtningehjælps indstilling af et nævnsmedlem er personlig, og hvervet som nævnsmedlem indstillet af flygtningehjælpen ophører således ikke, selvom medlemmet måtte ændre organisatorisk tilknytning, f.eks. i form af jobskifte.

Herudover kan medlemmerne af Flygtningenævnet som i dag kun afsættes ved dom efter de regler, som gælder for dommere.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 37

Efter den foreslåede ændring af § 53, stk. 6, vil Flygtningenævnet ved behandlingen af en konkret sag fremover bestå af 5 medlemmer. Udover formanden eller næstformanden, der er dommere, drejer det sig om en advokat, et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det forslås i § 2, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2012, jf. dog stk. 2 og 3.

Det betyder bl.a., at de foreslåede nye regler om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 9-25, træder i kraft den 1. juli 2012.

Det betyder også, at de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9, stk. 12, om kravene, der stilles til herboende udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, træder i kraft den 1. juli 2012, jf. lovforslagets § 1, nr. 1-5.

Endvidere træder de foreslåede ændringer af reglerne om udvisning, jf. lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, i kraft den 1. juli 2012. Det betyder, at de foreslåede ændringer af bestemmelserne i udlændingelovens § 24 b, stk. 1 og 3, og § 26, stk. 2, finder anvendelse fra den 1. juli 2012, uanset hvornår det forhold, der begrunder betinget eller ubetinget udvisning, er begået.

Efter udlændingelovens § 50, stk. 1, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, hvis udvisning efter § 49, stk. 1, ikke er iværksat. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Det forhold, at § 26 ændres, kan således ikke begrunde, at § 50, stk. 1, bringes i anvendelse. Hvis der indtræder væsentlige ændringer i udlændingens forhold den 1. juli 2012 eller herefter, vil spørgsmålet om udvisning skulle afgøres efter den nye foreslåede bestemmelse i udlændingelovens§ 26, stk. 2.

Endelig træder den foreslåede ændring af udlændingelovens § 46 c, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 31, i kraft den 1. juli 2012. Dette indebærer, at statsforvaltningerne fra denne dato kan udstede langtidsvisum til udlændinge, som meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption. Det gælder, uanset om adoptionssagen er påbegyndt inden lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, træder lovforslagets § 1, nr. 34, i kraft den 1. oktober 2012.

Forslaget indebærer, at Flygtningenævnets formandskab fra den 1. oktober 2012 kan beskikke nævnsmedlemmer efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp og Udenrigsministeriet. Hermed sikres, at Flygtningenævnet er beslutningsdygtigt fra den 1. januar 2013, hvor de nye regler om Flygtningenævnet træder i kraft, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 3.

Ved udløbet af en beskikkelsesperiode skal der i øvrigt som i dag beskikkes nye medlemmer for en periode på op til fire år. Antallet af nævnsmedlemmer fastsættes under hensyn til antallet af verserende sager og forventet sagstilgang. For så vidt angår formanden og næstformændene tilstræbes som hidtil en ligelig fordeling af henholdsvis byretsdommere og landsdommere.

Det foreslås i § 2, stk. 3, at de foreslåede ændringer vedrørende Flygtningenævnet, jf. lovforslagets § 1, nr. 32-33 og 35-37, træder i kraft den 1. januar 2013.

Forslaget indebærer, at Flygtningenævnet fra den 1. januar 2013 vil være udvidet med et medlem indstillet af Dansk Flygtningehjælp og et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement. Flygtningenævnet vil således fra den 1. januar 2013 bestå af 5 medlemmer ved behandlingen af en konkret sag. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.1.

Forslaget indebærer ligeledes, at der med virkning fra den 1. januar 2013 vil være en begrænsning på nævnsmedlemmernes beskikkelsesperiode, således at et nævnsmedlem fra dette tidspunkt udnævnes for en periode på 4 år med ret til genbeskikkelse for yderligere 4 år, hvorefter genbeskikkelse ikke kan finde sted. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 35 og 36, og de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4., finder lovforslagets § 1, nr. 35 og 36, ikke anvendelse for de medlemmer af Flygtningenævnet, der er beskikket inden den 1. januar 2013.

For disse nævnsmedlemmer gælder i stedet, at medlemmer, der på ikrafttrædelsestidspunktet har været beskikket i mindst 8 år ved udløbet af indeværende beskikkelsesperiode – den 30. september 2013 – har ret til genbeskikkelse for en periode på yderligere 4 år, dvs. frem til den 30. september 2017, hvorefter genbeskikkelse ikke kan finde sted, mens medlemmer, der på ikrafttrædelsestidspunktet har været beskikket i under 8 år, ved udløbet af beskikkelsesperioden den 30. september 2013 har ret til genbeskikkelse for en periode på yderligere 4 år, dvs. frem til den 30. september 2017, med mulighed for genbeskikkelse for endnu en periode på 4 år, dvs. frem til den 30. september 2021, hvorefter genbeskikkelse ikke kan finde sted. Dette fremgår af de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 4, 2. og 3. pkt.

Forslaget indebærer, at alle nuværende medlemmer af Flygtningenævnet vil være udtrådt af nævnet senest den 30. september 2021.

Med forslaget om en løbende udskiftning af de nuværende medlemmer af Flygtningenævnet sikres kontinuitet i nævnets arbejde både aktuelt og fremadrettet. Af hensyn til Flygtningenævnets fremtidige drift er det således ønskeligt, at ikke alle nuværende nævnsmedlemmer udtræder af Flygtningenævnet på samme tid.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 5, finder § 1, nr. 1-5, ikke anvendelse for udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3-6, som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget indebærer, at udlændinge, som ønsker ægtefællesammenføring, og som er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter reglerne om pointsystemet i § 11, stk. 3-6, som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010 (Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning, m.v.) ikke skal opfylde de foreslåede nye betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 12, der stilles til den herboende i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring. Det kan både være udlændinge, som allerede inden lovændringernes ikrafttræden den 1. juli 2012 er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter det gældende pointsystem, og udlændinge, som har ansøgt om tidsubegrænset opholdstilladelse inden den 1. juli 2012, men først meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse fra og med den 1. juli 2012.

Der henvises endvidere til lovforslagets afsnit 3.9.3.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 6, 1. og 2. pkt., finder § 1, nr. 9-25, ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. For disse udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Dette betyder, at ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der er indgivet inden den 1. juli 2012, behandles efter de hidtil gældende regler, mens ansøgninger indgivet fra og med den 1. juli 2012 skal behandles efter de foreslåede nye regler om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, 3. pkt., tager Udlændingestyrelsen stilling til, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3-6, som ændret og affattet ved de foreslåede nye bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 9-25, hvis der ikke efter de hidtil gældende regler kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslaget indebærer, at hvis en udlænding har ansøgt om tidsubegrænset opholdstilladelse inden den 1. juli 2012, og Udlændingestyrelsen den 1. juli 2012 eller senere meddeler afslag på ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse under henvisning til, at et eller flere af de krav, der er indeholdt i de hidtil gældende regler, ikke er opfyldt, skal Udlændingestyrelsen ex officio samtidig også træffe afgørelse i sagen om, hvorvidt udlændingen kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de nye regler.

En udlænding, der har indgivet ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse før lovens ikrafttræden den 1. juli 2012, men som ønsker, at ansøgningen alene skal behandles efter de foreslåede nye regler, dvs. at udlændingen ikke ønsker at få sagen afgjort efter de hidtil gældende regler, kan meddele dette til Udlændingestyrelsen, således at ansøgningen alene behandles efter de foreslåede nye regler, når disse er trådt i kraft. Det kan f.eks. være en udlænding, som ikke kan opfylde det gældende krav om supplerende beskæftigelse, danskkundskaber eller uddannelse, men som vil opfylde det foreslåede beskæftigelseskrav og danskprøvekrav. Udlændingestyrelsen vil herefter ikke behandle ansøgningen efter de hidtil gældende regler.

Hvis Justitsministeriet den 1. juli 2012 eller senere stadfæster en afgørelse, hvorefter Udlændingestyrelsen har meddelt en udlænding afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de hidtidige regler, dvs. under henvisning til at et eller flere af de krav, der ændres eller afskaffes ved de foreslåede nye regler om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, ikke er opfyldt, skal Justitsministeriet anmode Udlændingestyrelsen om at træffe afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de nye regler.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 947 af 24. august 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, lov nr. 463 af 18. maj 2011, lov nr. 601 af 14. juni 2011 og senest ved lov nr. 833 af 6. juli 2011, foretages følgende ændringer:
§ 9. Stk. 1-11. (udelades)	
Stk. 12. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra c og d, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person.	1. I § 9, stk. 12, ændres »stk. 1, nr. 1, litra c og d« til: »stk. 1, nr. 1, litra d«.
1) – 3) (udelades)	
4) ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven,	2. I § 9, stk. 12, nr. 4, indsættes efter »integrationsloven,«: »bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor,«.
5) har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf,	3. § 9, stk. 12, nr. 5, ophæves. Nr. 6 bliver herefter nr. 5.
6) har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau,	4. I § 9, stk. 12, nr. 6, der bliver nr. 5, ændres »Prøve i Dansk 2« til: »Prøve i Dansk 1«, og efter »højere niveau,« indsættes: »og«.
7) har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, medmindre den herboende person er førtidspensionist, og 8) enten har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.	5. § 9, stk. 12, nr. 7 og 8, der bliver nr. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes: »6) har været under uddannelse, i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3, nr. 7, og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.«
Stk. 13. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, ved at have opnået mindst 100 point eller efter § 11, stk. 10-12, uden at have opnået mindst 100 point, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-8, for opfyldt.	6. I § 9, stk. 13, ændres »ved at have opnået mindst 100 point eller efter § 11, stk. 10-12, uden at have opnået mindst 100 point,« til: »eller efter § 11, stk. 10 og 11 eller 14 og 15«, og »stk. 12, nr. 1-8« ændres til: »stk. 12, nr. 1-6«.

Stk. 14. Oppebærer den herboende person dansk folkepension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 11, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

7. I § 9, stk. 14, 1. pkt., ændres »Oppebærer den herboende person dansk folkepension« til: »Har den herboende person nået folkepensionsalderen eller fået tildelt førtidspension«, og »nr. 7 og 8« ændres til: »nr. 6«.
8. I § 9, stk. 14, 2. pkt., ændres »stk. 12, nr. 7 og 8« til: »stk. 12, nr. 6«.

§ 11. (udelades)
Stk. 2 (udelades)
Stk. 3. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har opnået mindst 100 point efter reglerne i stk. 4-6, heraf 70 point efter stk. 4, 15 point efter stk. 5 og 15 point efter stk. 6, jf. dog stk. 10-12.

9. § 11, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Stk. 4. Udlændingen opnår 70 point, hvis følgende betingelser er opfyldt:

10. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »Udlændingen opnår 70 point, hvis følgende betingelser er opfyldt« til: »Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis«.

1) Udlændingen har lovligt boet her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 e. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses betingelsen i 1. pkt. kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, kan dog ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Tilsvarende gælder udlændingens familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning.

11. I § 11, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 3, nr. 1, indsættes efter »her i landet«: »jf. dog stk. 4«, »4 år« ændres til: »5 år«, og »§§ 7-9 e« ændres til: »§§ 7-9 f«.

12. I § 11, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 3, nr. 1, ophæves 3. og 4. pkt.

2) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

3) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.4) Udlændingen har ikke forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.

4) Udlændingen har ikke forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.

5) Udlændingen har ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

13. I § 11, stk. 4, nr. 5, der bliver stk. 3, nr. 5, indsættes efter »integrationsloven«: », bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor«.
14. I § 11, stk. 4, nr. 6, der bliver stk. 3, nr. 6, ændres »§ 19, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 19, stk. 1, 3. pkt.«.

6) Udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.

15. I § 11, stk. 4, nr. 7, der bliver stk. 3, nr. 7, ændres »Prøve i Dansk 2« til: »Prøve i Dansk 1«

7) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

8) Udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse og må fortsat antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Stk. 5. Udlændingen opnår 15 point, hvis udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

16. § 11, stk. 4, nr. 8, der bliver stk. 3, nr. 8, ophæves, og i stedet indsættes:

»8) Udlændingen har været under uddannelse, i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. stk. 5 og 6, i mindst 3 år inden for de sidste 5 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

9) Udlændingen må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet eller være under uddannelse på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.«

17. I § 11 indsættes efter stk. 4, som bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved beregning af, om en udlænding lovligt har boet her i landet i mindst 5 år, jf. stk. 3, nr. 1, kan ophold i udlandet indgå, hvis:

1) Udlændingen har haft ophold i udlandet som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

2) Udlændingen har haft ophold i udlandet i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 1. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

3) Udlændingen har haft ophold i udlandet i tilfælde som nævnt i stk. 5, nr. 5, eller stk. 6, nr. 3. Ved beregningen indgår opholdet med den fulde varighed, dog højst med 1 år.«

18. § 11, stk. 5 og 6, affattes således:

Stk. 5. Ved beregning af, om en udlænding har været i ordinær beskæftigelse i mindst 3 år inden for de seneste 5 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår beskæftigelse på følgende måde:

1) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 30 timer om ugen (fuldtidsbeskæftigelse), indgår med den fulde varighed.

2) Ansættelsesforhold, hvor udlændingen her i landet har haft ordinær beskæftigelse med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 15 timer og mindre end 30 timer om ugen (deltidsbeskæftigelse), indgår med en forholdsmæssig del, der udgør 3/5 af den samlede ansættelsesperiode.

3) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse som udstationeret eller udsendt af en dansk offentlig myndighed, en privat virksomhed, en forening eller en organisation, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

4) Ansættelsesforhold i udlandet, hvor udlændingen har haft beskæftigelse i forbindelse med, at udlændingens ægtefælle eller faste samlever har været udstationeret eller udsendt til udlandet som nævnt i nr. 3, indgår med den fulde varighed, dog højst med 2 år.

5) Ansættelsesforhold i udlandet, som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Stk. 6. Udlændingen opnår 15 point, hvis udlændingen:

1) har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles,

2) har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark eller

3) har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Stk. 6. Ved beregningen af, om en udlænding har været under uddannelse i 3 år inden for de seneste 5 år, jf. stk. 3, nr. 8, indgår uddannelse på følgende måde:

1) Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har afsluttet en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse, indgår med den periode, hvor udlændingen har været optaget på uddannelsen, dog højst med den periode, som uddannelsen er normeret til.

2) Uddannelsesforløb her i landet, hvor en udlænding har været optaget på en videregående uddannelse på en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution, indgår med den fulde varighed af uddannelsesforløbet beregnet på grundlag af det antal point, som udlændingen har opnået efter det fælleseuropæiske pointsystem (ECTS). 60 ECTS point svarer til en fuldtidsstuderendes arbejde i 1 år. Uddannelsesforløb i udlandet som led i en uddannelse, der er omfattet af 1. pkt., indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

3) Afsluttede uddannelsesforløb i udlandet, der mindst er på niveau med en uddannelse her i landet, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt., og som er væsentlige af hensyn til udlændingens beskæftigelsesforhold her i landet, indgår med den fulde varighed, dog højst med 1 år.

Stk. 7. En udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, nr. 2 og 3, her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, kan ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de tidsrum, der er nævnt i § 11 a.

19. I § 11, stk. 7, ændres »stk. 4, nr. 2 og 3« til: »stk. 3, nr. 2 og 3«.

Stk. 8 - 9. (udelades)

Stk. 10. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som oppebærer dansk folkepension, eller en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, hvis udlændingen opfylder betingelserne i stk. 4, nr. 1-7, og stk. 5, jf. dog stk. 12.

20. I § 11, stk. 10, ændres »som oppebærer dansk folkepension, « til: »som har nået folkepensionsalderen eller har fået tildelt førtidspension,« og »stk. 4, nr. 1-7, og stk. 5, jf. dog stk. 12« ændres til: »stk. 3, nr. 1-7, jf. dog stk. 14«.

Stk. 11. Uanset at betingelserne i stk. 3, stk. 4, nr. 1, 5, 6 og 8, og stk. 5 og 6 ikke er opfyldt, kan der meddeles

21. I § 11, stk. 11, ændres »stk. 3, stk. 4, nr. 1, 5, 6 og 8, og stk. 5 og 6« til: »stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9«.

tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark.

22. I § 11 indsættes efter stk. 11 som nye stykker:
»Stk. 12. Den periode, hvor en udlænding inden for de sidste 5 år forud for det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles, har modtaget eller kunne have modtaget støtte efter lov om social service til pasning af et handicappet barn eller en døende nærstående eller efter barselloven til pasning af et alvorligt sygt barn, kan medregnes ved beregning af perioden på de 3 år, der er nævnt i stk. 3, nr. 8. Stk. 3, nr. 9, finder ikke anvendelse, hvis udlændingen modtager eller kunne have modtaget støtte som nævnt i 1. pkt. på det tidspunkt, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Stk. 13. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, kan ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Tilsvarende gælder udlændingens familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning.«

Stk. 12 bliver herefter stk. 14.

Stk. 12. Uanset at betingelserne i stk. 3, stk. 4, nr. 4-8, og stk. 5 og 6 ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det.

23. I § 11, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres »stk. 3, stk. 4, nr. 4-8, og stk. 5 og 6« til: »stk. 3, nr. 4-9«.

24. I § 11 indsættes efter stk. 12, der bliver stk. 14, som nyt stykke:

»Stk. 15. Uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 4, 5 og 7-9, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 8 år og i hele denne periode haft opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, hvis udlændingen har vist vilje til integration i det danske samfund.«

Stk. 13 bliver herefter stk. 16.

Stk. 13. Det beløb, der er angivet i stk. 4, nr. 4, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

25. I § 11, stk. 13, der bliver stk. 16, ændres »stk. 4, nr. 4« til: »stk. 3, nr. 4«.

§ 11 a. (udelades)

Stk. 2. Ubetinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for løsladelse.

26. I § 11 a, stk. 2, og 4, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 2 og 3« til: »§ 11, stk. 3, nr. 2 og 3«.

2) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.
Stk. 3 (udelades)

Stk. 4. Anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

1) Dom til behandling, herunder ambulant behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.

2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 10 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.

3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 20 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5.

§ 24 b. En udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Stk. 2. (udelades)

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

27. I § 24 b, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., og § 26, stk. 2, ophæves: »med sikkerhed«.

28. I § 24 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).«

§ 26. (Udelades)
Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

§ 27. De i § 11, stk. 4, nr. 1, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

29. I § 27, stk. 1, ændres »§ 11, stk. 4, nr. 1« til: »§ 11, stk. 3, nr. 1«.

§ 46 a. Afgørelser efter § 9 b og § 33, stk. 4, 2. pkt., træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om forlængelse af opholdstilladelse efter § 9 b træffes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10 og 12, til udlændinge med opholdstilladelse i medfør af § 9 b træffes af Udlændingeservice efter, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

30. I § 46 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »10 og 12« til: »10 og 14«.

§ 46 c. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang afgørelser vedrørende meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort efter § 6 eller opholdstilladelser efter § 9, stk. 1, nr. 3, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingeservice.

31. § 46 c, 1. pkt., affattes således:

»Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at afgørelser om meddelelse, forlængelse, bortfald og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort efter § 6, opholdstilladelser efter § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption, og afgørelser om udstedelse, annullering og inddragelse af visum efter § 4 a, stk. 3, til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 3, med henblik på adoption, kan træffes af andre myndigheder end Udlændingestyrelsen.«

§ 53. (Udelades)

Stk. 2. Flygtningenævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer, og næstformændene skal være dommere. De andre medlemmer skal være advokater eller gøre tjeneste i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations departement, dog ikke i Flygtningenævnets Sekretariat, jf. stk. 11. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter antallet af næstformænd og andre medlemmer.

32. I § 53, stk. 2, 2. pkt., ændres »eller gøre tjeneste i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations departement, dog ikke i Flygtningenævnets Sekretariat, jf. stk. 11« til: », indstilles af Dansk Flygtningehjælp, gøre tjeneste i Udenrigsministeriets departement eller gøre tjeneste i Justitsministeriets departement«.

33. § 53, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

Stk. 3. Flygtningenævnets medlemmer beskikkes af Flygtningenævnets formandskab. Dommerne beskikkes efter indstilling fra Domstolsstyrelsen, advokaterne beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet, og de øvrige medlemmer beskikkes efter indstilling fra ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

34. I § 53, stk. 3, 2. pkt., ændres »ministeren for flygtninge, indvandrere og integration« til: »henholdsvis Dansk Flygtningehjælp, udenrigsministeren og justitsministeren.«

Stk. 4. Flygtningenævnets medlemmer beskikkes for en periode på 4 år. Et medlem har ret til genbeskikkelse. Flygtningenævnets medlemmer kan kun afsættes ved dom. Et medlem udtræder, når betingelserne for medlemmets beskikkelse ikke længere er opfyldt. Beskikkelsen ophører senest ved udgangen af den måned, hvori den pågældende fylder 70 år.

35. I § 53, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »genbeskikkelse«: »for en periode på yderligere 4 år«.

36. I § 53, stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»Herudover kan genbeskikkelse ikke finde sted.«

Stk. 5. (udelades)

Stk. 6. Ved Flygtningenævnets behandling af en sag medvirker formanden eller en næstformand, en advokat og et medlem, der gør tjeneste i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations departement, jf. dog stk. 8-10.

37. I § 53, stk. 6, ændres »og et medlem, der gør tjeneste i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations departement« til: », et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement.«